

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

23 mars 2005

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement des
étrangers et instaurant une Commission
des étrangers afin de porter remède à
l'arriéré du Conseil d'État**

(déposée par Mme Marie Nagy
et M. Joseph Arens)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	10
4. Annexe	16

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

23 maart 2005

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 15 december
1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen en tot
oprichting van een Vreemdelingencommissie,
teneinde een oplossing aan te reiken voor de
achterstand bij de Raad van State**

(ingedien door mevrouw Marie Nagy en de
heer Joseph Arens)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	10
4. Bijlage	16

<i>cdH:</i>	<i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V:</i>	<i>Christen-Démocratique en Vlaams</i>
<i>ECOLO:</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN:</i>	<i>Front National</i>
<i>MR:</i>	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA:</i>	<i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS:</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit:</i>	<i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang:</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD:</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications:

<i>DOC 51 0000/000:</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA:</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV:</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN:</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM:</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT:</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

<i>DOC 51 0000/000:</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA:</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Voorlopige versie van het Integrale Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV:</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Integrale Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN:</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM:</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT:</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beige kleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail: publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

Le Conseil d'État connaît un arriéré qui doit être combattu. La résorption de l'arriéré nécessite avant toute chose une augmentation du nombre de conseillers, auditeurs et greffiers, qui se justifie par l'augmentation du contentieux dû tant à l'instauration du réfééré administratif et à l'augmentation du contentieux des étrangers qu'à la judiciarisation de la société.

Il est aussi proposé de créer une Commission des étrangers qui déchargerera le Conseil d'État de la quasi totalité du contentieux des étrangers. Enfin, est également proposée la création d'une instance de concertation chargée de formuler des propositions structurelles et des procédures propres à empêcher la création d'un nouvel arriéré auprès du Conseil d'État.

SAMENVATTING

De Raad van State heeft te kampen met een achterstand, die moet worden weggewerkt. Dat vereist in de eerste plaats een verhoging van het aantal staatsraden, auditeurs en griffiers, wat wordt verantwoord door de toename van het aantal geschillen. Dat laatste is het gevolg van zowel de invoering van het administratief kort geding en de toename van het aantal geschillen in verband met vreemdelingen, als van het juridisme in de samenleving.

Tevens wordt voorgesteld een Vreemdelingencommissie op te richten die de Raad van State zal onlasten van nagenoeg alle geschillen inzake vreemdelingen. Ten slotte wordt de oprichting voorgesteld van een overleginstantie die zal worden belast met het formuleren van structurele voorstellen en procedures die de totstandkoming van een nieuwe achterstand bij de Raad van State kunnen voorkomen.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

LES CONSTATS

Le Conseil d'État est un des garants de l'État de droit. Son fonctionnement actuel ne lui permet plus de fournir cette garantie. En effet, la confiance qui doit être accordée à une juridiction suprême n'existe plus si, comme à l'heure actuelle, des justiciables attendent parfois 7 ou 8 ans, et même dans certains cas plus longtemps encore, qu'un arrêt soit prononcé. Ceci est d'autant plus vrai que le Conseil d'État ne peut qu'annuler des règlements et décisions de l'administration ou casser des décisions des juridictions administratives. Cela signifie que, sauf exception, il conviendra, s'il y a annulation, qu'une nouvelle décision soit prise... qui pourrait, elle aussi, faire l'objet d'un recours. Cette constatation montre le caractère réellement alarmant de cette situation: quiconque entame une procédure administrative doit savoir qu'il risque, s'il doit user, ou si l'on use contre lui des recours que la réglementation prévoit, de ne pas disposer de décision définitive avant un délai de 10 à 15 ans. Qu'il suffise à cet égard de savoir, par exemple, que la chambre néerlandaise chargée de l'urbanisme au Conseil d'État connaît un arriéré de 1500 dossiers. Combien de fonctionnaires qui ont introduit un recours au Conseil d'État n'ont-ils pas vu leur demande déclarée sans objet, alors qu'ils avaient toutes les chances de gagner leur procès, simplement parce qu'ils avaient accédé à la pension lorsque le Conseil d'État eut enfin l'occasion de se pencher sur leur dossier?

Cette situation engendre aussi de graves conséquences financières. Un arrêt d'annulation révèle une faute dont le justiciable peut demander réparation à l'administration responsable.

La longueur des délais fait courir des intérêts importants et empêche, de plus, bien souvent qu'une satisfaction en nature puisse être donnée au requérant par le biais d'une nouvelle décision. Comment accorder en effet la promotion qui aurait dû être accordée à un fonctionnaire alors qu'il est pensionné lorsque la décision est rendue?

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

VASTSTELLINGEN

De Raad van State is een van de behoeders van de rechtsstaat. Zijn huidige werking maakt het hem echter onmogelijk die taak naar behoren te vervullen. Het vertrouwen dat in een hoogste rechtscollege moet worden gesteld, wordt volkomen tenietgedaan als – zoals thans het geval is – rechtzoekenden soms 7 of 8 jaar en in sommige gevallen nog langer moeten wachten op een uitspraak. Dat geldt des te meer daar de Raad van State alleen verordeningen en beslissingen van de besturen kan vernietigen of beslissingen van de administratieve rechtscolleges kan casseren. Behoudens uitzondering houdt zulks in dat in geval van vernietiging een nieuwe beslissing zal moeten worden genomen ... waartegen op zijn beurt beroep kan worden ingesteld. Die vaststelling bewijst hoe verontrustend die situatie is: wie een administratieve procedure aanvat, moet er zich van bewust zijn dat hij, indien hij beroep instelt of indien tegen hem beroep worden ingesteld waarin de reglementering voorziet, 10 à 15 jaar op een definitieve beslissing dreigt te moeten wachten. Het volstaat in dat opzicht eraan te herinneren dat bijvoorbeeld de Nederlandstalige kamer van de Raad van State die belast is met stedenbouw tegen een achterstand van 1500 dossiers aankijkt. Talloze ambtenaren die bij de Raad van State een beroep hadden ingediend, hebben als antwoord gekregen dat hun verzoek ongegrond was – hoewel ze alle kansen hadden om hun proces te winnen – gewoon omdat ze tegen de tijd dat de Raad van State zich eindelijk over hun dossier kon buigen gepensioneerd waren.

Die situatie heeft ook ernstige financiële gevolgen. Een vernietigingsarrest brengt een fout aan het licht waarvan de rechtzoekende de rechtzetting kan vragen aan het bestuur dat ze heeft begaan.

De lengte van de termijnen doet aanzienlijke interessenten lopen en verhindert bovendien vaak dat aan de verzoeker genoegdoening in natura kan worden gegeven via een nieuwe beslissing. Hoe kan men immers een bevordering toekennen aan een ambtenaar die op het tijdstip waarop de beslissing wordt genomen met pensioen is?

Plusieurs causes expliquent cet arriéré.

La première est à trouver dans la réglementation relative au Conseil d'État elle-même. Créé en 1946, le Conseil d'État était quasi uniquement investi d'une compétence d'annulation et d'une compétence d'avis préalable à l'adoption d'une loi ou d'un texte réglementaire. En 1989, pour des moyens tirés de l'égalité des Belges devant la loi et du pacte scolaire et, ensuite, en 1991 pour tout le contentieux, le Conseil d'État s'est vu reconnaître la compétence de statuer en référé administratif. Ce nouveau contentieux a évidemment suscité une augmentation significative du nombre des recours. Le législateur en était parfaitement conscient mais n'a pas modifié le nombre des magistrats parce que le ministre s'était engagé à saisir le Parlement l'année suivante d'un projet de loi créant des tribunaux administratifs. Il n'en est toujours rien 15 ans plus tard. Le nombre de conseillers et d'auditeurs n'a pas cru proportionnellement à l'accroissement des recours. En 1946, le Conseil d'État comprenait 24 conseillers.

Ce nombre est passé à 36 en 1996; 42 en 2000 et 44 en 2003. Cette augmentation est incontestablement insuffisante par rapport à l'augmentation du contentieux.

D'autre part, le nombre des dossiers au contentieux des étrangers a aussi cru de façon fort importante depuis le milieu des années '90. Les chiffres disponibles permettent de constater que le nombre de recours en droit des étrangers a été multiplié par 6 entre 1997 et 2003/2004. Le 31 août 2004, 41.065 affaires étaient pendantes dont 27.957 au contentieux des étrangers. Cependant le Conseil d'État indique par ailleurs que 85% des arrêts prononcés le sont au contentieux des étrangers alors qu'il ne représente «que» 68% des recours introduits. Les chiffres sont d'autant plus à nuancer que «ces 85%» du total des arrêts sont prononcés grâce au concours d'environ 20% seulement du Conseil d'État (présidents, conseillers, auditeurs, greffiers, secrétaires d'administration...). S'il est malsain pour une démocratie que 85% des arrêts prononcés par une juridiction suprême le soient dans une matière qui ne représente pas, et de loin, 85% de l'activité administrative du pays, il ne peut être perdu de vue, pour apprécier correctement les causes de l'arriéré, que ce contentieux ne mobilise que 20% du personnel du Conseil d'État.

Verschillende oorzaken verklaren die achterstand.

De eerste moet worden gezocht in de reglementering in verband met de Raad van State zelf. De Raad van State werd opgericht in 1946 en had nogenoe alleen een vernietigingsbevoegdheid en een adviesbevoegdheid voorafgaand aan de goedkeuring van een wet of een regelgevende tekst. De Raad van State heeft naderhand de bevoegdheid gekregen om uitspraak te doen inzake administratief kortgeding, eerst in 1989 voor de middelen gebaseerd op de gelijkheid van de Belgen ten aanzien van de wet en het schoolpact, en vervolgens in 1991 voor alle geschillen. Dat nieuwe geheel van geschillen heeft uiteraard een aanzienlijke stijging van het aantal beroepen met zich gebracht. De wetgever was zich daar ten volle van bewust maar hij heeft het aantal magistraten niet gewijzigd omdat de minister zich ertoe had verbonden het jaar nadat bij het Parlement een wetsontwerp in te dienen met het oog op de oprichting van administratieve rechtsbanken. Vijftien jaar later bestaan die nog steeds niet. Het aantal staatsraden en auditeurs is niet gelijk opgegaan met de stijging van het aantal dossiers. In 1946 waren er bij de Raad van State 24 staatsraden.

In 1996 waren er 36, in 2000 42 en in 2003 44. Die toename is ontzegelijk ontoereikend ten aanzien van de stijging van het aantal geschillen.

Voorts is sinds het midden van de jaren '90 het aantal geschillendossiers in verband met vreemdelingen fors gestegen. Uit de beschikbare cijfers kan worden opgemaakt dat het aantal beroepen inzake vreemdelingenrecht tussen 1997 en 2003/2004 verzesvoudigd is. Op 31 augustus 2004 waren 41.065 zaken hangende, waarvan 27.957 vreemdelingengeschillen. De Raad van State geeft echter aan dat 85% van de gewezen arresten betrekking heeft op geschillen in verband met vreemdelingen, terwijl die geschillen «slechts» 68% van de ingestelde beroepen vertegenwoordigen. De cijfers moeten des te meer worden genuanceerd omdat «die 85%» van alle arresten wordt gewezen door toedoen van ongeveer slechts 20% van de Raad van State (voorzitters, staatsraden, auditeurs, griffiers, bestuurssecretarissen enzovoort). Het is voor een democratie weliswaar ongezond dat 85% van de door een hoogste rechtscollege gewezen arresten een aangelegenheid betreft die van verre nog geen 85% van de administratieve activiteit van het land vertegenwoordigt. Maar om de oorzaken van de achterstand correct in te schatten, mag men niet uit het oog verliezen dat voor die geschillen slechts 20% van het personeel van de Raad van State moet worden ingezet.

Il doit, par ailleurs, être souligné que le temps nécessaire au Conseil d'État pour prononcer un arrêt d'annulation au contentieux des étrangers est deux fois moindre qu'au contentieux qualifié de contentieux ordinaire... à savoir tout le reste du contentieux. (2,5 ans au contentieux étrangers et 5 ans au contentieux ordinaire)¹. Ceci signifie, pour s'exprimer autrement, que la charge de travail que représente un recours au contentieux des étrangers est nettement moindre que la charge de travail d'un dossier au contentieux ordinaire. Si donc, le nombre de 85% des requêtes déposées au Conseil d'État est impressionnant, il ne signifie pas – et de loin – qu'il représente 85% de l'activité de la haute juridiction. En d'autres termes, on ne peut expliquer la totalité de l'arriéré du Conseil d'État par la seule explosion du nombre des recours au contentieux des étrangers puisqu'il ne mobilise que 20% des membres du Conseil d'État. Il est proposé d'extraire le contentieux des étrangers du Conseil d'État ce qui permettra d'affecter les magistrats, auditeurs, greffiers et juristes qui y sont actuellement affectés, à la résorption du contentieux ordinaire.

Ensuite, il ne fait pas de doute que tant la complexité sans cesse croissante de la réglementation que la démocratisation, mais aussi la judiciarisation de la société, ont augmenté le nombre de recours dont est saisie la section d'administration du Conseil d'État, tout comme les cours et tribunaux de l'ordre judiciaire d'ailleurs.

Enfin, l'arriéré a un coût démocratique qui est celui du manque de confiance des citoyens dans les institutions.

L'arriéré a aussi un coût financier. Il y a tout d'abord la paralysie d'une administration ou d'une entreprise dans l'attente d'un arrêt qui a assurément un impact financier. On a dénoncé ci dessus le coût d'indemnités, majorées d'intérêts, qui seront éventuellement revendiquées suite à un arrêt d'annulation. Ensuite, le contentieux des étrangers présente un coût dérivé non négligeable. Même s'il semble étonnant que le SPF Intérieur ne soit pas en mesure de fournir de chiffres précis à cet égard, les recours au contentieux des étrangers sont en quasi totalité formés contre des décisions:

¹ Ces chiffres doivent être nuancés dans la mesure où un arrêt de perte d'intérêt du requérant ou un arrêt constatant le retrait d'un acte administratif peuvent être rendus facilement ce qui cause une baisse de l'arriéré mais est sans grande signification pour le justiciable en attente d'un arrêt dans un dossier dans lequel un arrêt sur le fond devra être rendu.

Bovendien moet erop worden geattendeerd dat de Raad van State, om in geschillen inzake vreemdelingen een vernietigingsarrest te wijzen, tweemaal minder tijd nodig heeft dan voor de zogenaamde gewone geschillen, dat wil zeggen ... alle andere geschillen (2,5 voor de geschillen inzake vreemdelingen en 5 jaar voor de gewone geschillen¹). Dat houdt met andere woorden in dat de werklast die een beroep in het kader van de vreemdelingengeschillen met zich brengt aanzienlijk lager ligt dan die welke met de gewone geschillen gepaard gaat. Het cijfer van 85% van de bij de Raad van State ingestelde verzoekschriften is weliswaar indrukwekkend, maar het stemt absoluut niet overeen met 85% van de activiteit van het opperste gerecht. Met andere woorden, men kan de volledige achterstand van de Raad van State niet verklaren door de enorme toename van het aantal beroepen inzake vreemdelingengeschillen aangezien daarbij slechts 20% van de personeelsleden van de Raad van State betrokken is. Er wordt voorgesteld de geschillen inzake vreemdelingen te onttrekken aan de Raad van State. Daardoor zouden de magistraten, auditeurs, greffiers en juristen die zich daar thans mee bezighouden, kunnen worden ingezet om de achterstand in de gewone geschillen weg te werken.

Voorts lijdt het geen twijfel dat zowel de almaar toenemende ingewikkeldheid van de reglementering als de democratisering, maar ook het juridisme in de samenleving hebben geleid tot een stijging van het aantal beroepen die bij de afdeling administratie van de Raad van State en overigens ook bij de hoven en rechtbanken aanhangig worden gemaakt.

Ten slotte heeft de achterstand ook een prijs voor de democratie, met name het gebrek aan vertrouwen van de burgers in de instellingen.

De achterstand brengt ook financiële kosten met zich. Ten eerste is er het feit dat een administratie of een onderneming kan worden verlamd in afwachting van een arrest dat ongetwijfeld financiële gevolgen heeft. Hierboven werd gewag gemaakt van de kosten van vergoedingen, verhoogd met interesten, die eventueel zullen worden geëist als gevolg van een vernietigingsarrest. Vervolgens brengen de vreemdelingengeschillen aanzienlijke afgeleide kosten met zich. Ook al lijkt het verwonderlijk dat de FOD Binnenlandse Zaken terzake geen precieze cijfers kan geven, toch worden nagenoeg alle beroepen in het kader van de vreemdelingengeschillen ingesteld tegen beslissingen in verband met:

¹ Die cijfers moeten worden genuanceerd omdat een arrest waarbij wordt vastgesteld dat de verzoeker geen belang meer heeft of een arrest waarbij de intrekking van een administratieve handeling wordt vastgesteld gemakkelijk kunnen worden gewezen, wat een vermindering van de achterstand met zich brengt. Dat is echter van weinig betekenis voor de justitiabele die wacht op een arrest in een dossier waarin een arrest over de grond van de zaak zal moeten worden gewezen.

- d'irrecevabilité de demandes d'asile;
- d'ordres de quitter le territoire;
- de refus de régularisation sur base de l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980;
- de rejets de reconnaissance de la qualité de réfugié par la Commission permanente de recours des réfugiés (CPRR).

Ces derniers recours (formés contre des décisions de la CPRR), et uniquement ceux-ci, permettent aux demandeurs d'asile de bénéficier d'une aide financière des CPAS pendant la durée de la procédure. On peut évaluer annuellement cette aide à +/- 7440 euros par demandeur d'asile. Nul doute que la longueur des procédures dans ce cas aussi a un coût financier.

LES REMEDES

Le premier remède consistera à augmenter le nombre de conseillers, d'auditeurs, de greffiers et de secrétaires d'administrations. Il conviendra de modifier en ce sens l'article 69 des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973. A titre de comparaison, chacun connaît l'arriéré extrêmement préoccupant qui sévit au tribunal de première instance et à la cour d'appel de Bruxelles. Depuis quelques années, de nouveaux magistrats et des magistrats de complément ont été nommés en manière telle qu'on peut dire qu'il y a tout simplement plus de magistrats au tribunal de première instance de Bruxelles.

Il est extrêmement significatif que le président du tribunal de première instance de Bruxelles ait pu annoncer le 17 janvier 2005 que l'arriéré était en voie de résorption et qu'il imputait cet effet positif à l'augmentation du nombre des magistrats.

Mais la seule augmentation du nombre des magistrats ne pourrait suffire à assurer une gestion pérenne du contentieux administratif.

Des mesures structurelles doivent être adoptées pour que l'arriéré soit résorbé et évité dans l'avenir. On peut, à cet égard, songer à une transposition du système de management en vigueur à la cour d'appel de Bruxelles, à savoir:

– pour les conseillers: prononcé des arrêts non urgents dans le mois, rappels par le greffier des affaires en délibéré depuis 3 mois, «dénonciation» au procureur général des affaires non jugées dans les 6 mois, entretien de fonctionnement avec le président pour le conseiller qui est systématiquement en retard;

- de onontvankelijkheid van asielaanvragen;
- bevelen om het grondgebied te verlaten;
- de weigering van regularisatie op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980;
- de verwerving van erkenning van de vluchtelingsstatus door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen (VBCV).

Die laatste beroepen (die welke tegen beslissingen van de VBCV zijn ingesteld) en alleen die maken het voor de asielzoekers mogelijk financiële steun te krijgen van de OCMW's tijdens de duur van de procedure. Die steun kan worden geraamd op jaarlijks ongeveer 7440 euro per asielaanvrager. Het staat dus buiten kijf dat in dat geval de duur van de procedures ook financiële kosten veroorzaakt.

REMEDIES

De eerste oplossing bestaat erin het aantal staatsraeden, auditeurs, griffiers en bestuurssecretarissen te verhogen. Artikel 69 van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State zal in die zin moeten worden gewijzigd. Bij wijze van vergelijking: iedereen kent de uiterst verontrustende achterstand bij de rechtbank van eerste aanleg en bij het hof van beroep te Brussel. Sinds enkele jaren worden nieuwe magistraten en toegevoegd magistraten benoemd zodat men kan stellen dat er bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel gewoon meer magistraten zijn.

Het is uiterst significant dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 17 januari 2005 heeft kunnen aankondigen dat de achterstand nagenoeg is weggewerkt en dat dit te danken is aan de toename van het aantal magistraten.

De verhoging van het aantal magistraten alleen kan niet volstaan om een duurzaam beheer van de administratieve geschillen te waarborgen.

Er zijn structurele maatregelen nodig om de achterstand weg te werken en in de toekomst te voorkomen. In dat opzicht kan men denken aan een omzetting van de managementregeling die thans bij het hof van beroep te Brussel geldt, namelijk:

– voor de raadsherren: uitspraak van niet-drangende arresten binnen de maand, herinnering door de griffier aan zaken die al 3 maanden in behandeling zijn, «aan-zegging» aan de procureur-generaal van zaken waarover binnen 6 maanden geen beslissing is gevallen, functiegesprek met de voorzitter voor de raadsheer die stelselmatig de tijdslimiet overschrijdt;

– pour les membres de l'auditorat: avis rédigé dans les deux mois de l'échange des mémoires, rappels pour les affaires de plus de 5 mois, «dénonciation» au chef de section après 8 mois d'absence de rapport; entretien de fonction avec l'auditeur général et un conseiller président de chambre pour l'auditeur qui serait régulièrement en retard.

D'autres mesures pourraient assurément être adoptées qui contribueraient structurellement à éviter la création d'un nouvel arriéré. On peut songer au remplacement de la notion de préjudice grave et difficilement réparable, en référé, qui donne lieu à des écrits longs et à des débats tout aussi longs aux audiences par la notion d'urgence, bien cernée par la jurisprudence des tribunaux de l'ordre judiciaire et qui, devant le Conseil d'État de France, a remplacé la notion de préjudice grave et difficilement réparable. On peut aussi songer à l'introduction d'une demande en suspension dans la requête en annulation et non plus dans une requête distincte.

La liste des mesures structurelles n'est certainement pas close. L'efficacité de telles mesures requiert qu'elles ne soient pas imposées mais qu'elles fassent l'objet d'une concertation sous l'égide des SPF Intérieur et Justice avec toutes les parties concernées à savoir le Conseil d'État, l'Ordre des barreaux flamands (OVB) et l'Ordre des barreaux francophones et germanophone (OBFG) et les organisations syndicales.

Dans cette optique, la présente proposition de loi crée, au sein du SPF Intérieur, une instance permanente de concertation composée des acteurs précités².

Un deuxième remède aura trait au contentieux des étrangers.

Depuis plusieurs années, le Conseil d'État demande que le contentieux des étrangers soit confié à une juridiction administrativement inférieure dont il ne serait plus que le juge de cassation³. Il fait remarquer, à bon escient, qu'il n'est pas normal qu'il soit conduit à être le premier et seul recours contre des décisions prises par l'administration (l'Office des étrangers). Cette compétence le conduit à rendre nombre d'arrêts relatifs au caractère

– voor de leden van het auditoraat: advies binnen twee maanden na de uitwisseling van de memories, herinnering voor zaken die al meer dan 5 maanden oud zijn, «aanzegeging» aan het afdelingshoofd als er na 8 maanden nog geen verslag is, functiegesprek met de auditeur-generaal en een raadsheer-kamervoorzitter voor een auditeur die gereeld de tijdslimiet overschrijdt.

Er kunnen zeker ook andere maatregelen worden getroffen die er structureel kunnen toe bijdragen een nieuwe achterstand te voorkomen. Het is bijvoorbeeld denkbaar, in kort geding, het begrip «moeilijk te herstellen ernstig nadeel», dat aanleiding geeft tot lange geschriften en tot even zo lange debatten bij de terechtzittingen te vervangen door het begrip «spoed», dat in de rechtspraak van de rechtbanken van de rechterlijke orde goed is afgebakend en bij de Franse Raad van State in de plaats is gekomen van het begrip «moeilijk te herstellen ernstig nadeel». Het is ook denkbaar een vordering tot schorsing op te nemen in het verzoekschrift tot nietigverklaring en niet langer in een afzonderlijk akte.

De lijst van structurele maatregelen is zeker niet exhaustief. Opdat dergelijke maatregelen doeltreffend kunnen zijn, mogen ze niet worden opgelegd, maar moet er onder leiding van de FOD's Binnenlandse Zaken en Justitie overleg plaatshebben met alle betrokken partijen, te weten de Raad van State, de Orde van Vlaamse Barreaux (OVB), de «*Ordre des barreaux francophones et germanophone*» (OBFG) en de vakorganisaties.

In die optiek beoogt dit wetsvoorstel bij de FOD Binnenlandse Zaken een vaste overleginstantie op te richten die is samengesteld uit de bovengenoemde betrokkenen².

Een tweede remedie zou betrekking hebben op de vreemdelingengeschillen.

De Raad van State vraagt al jaren dat de vreemdelingengeschillen zouden worden toegewezen aan een lager administratief rechtscollege, ten aanzien van hetwelk de Raad van State alleen maar cassatiegerecht zou zijn³. De Raad merkt weloverordacht op dat het niet normaal is dat hij ertoe gebracht is als eerste en enige beroepsinstantie tegen beslissingen van de bestuursadministratie (Dienst Vreemdelingzaken) te moeten

² Ce procédé n'est pas neuf: la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances, publiée au *Moniteur Belge* le 28.03.2003, institue également au sein du même SPF une commission d'évaluation.

³ P. GILLIAUX, J.T., 2003,p.125

² Dat procédé is niet nieuw: de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 28 maart 2003, richt bij diezelfde FOD ook een evaluatiecommissie op.

³ P. GILLIAUX, J.T., 2003, blz.125.

manifestement non fondé d'une demande d'asile . Ces arrêts le conduisent quasiment à se prononcer sur les faits de la cause, ce qui sort, en principe, de ses attributions.

Actuellement, des décisions administratives prises sur base de la loi du 15 décembre 1980 peuvent faire l'objet de recours les plus divers (saisine de la commission consultative des étrangers, du Conseil d'État, du pouvoir judiciaire siégeant en référé lorsque des droits civils sont en cause ou en chambre du conseil en cas de mesures privatives de liberté).

Ce système se caractérise par un épargillement des compétences ainsi que l'élosion de jurisprudences parfois contradictoires. Il se caractérise aussi par un nombre trop élevé de recours au Conseil d'État.

La présente proposition de loi tend dès lors à créer une juridiction de recours des étrangers. Il lui sera attribué des compétences juridictionnelles, de façon à ce que la jurisprudence qu'elle dégagera ait un effet en amont (valant ligne de conduite à l'égard de l'Office des étrangers) mais aussi en aval (diminution des affaires auprès du Conseil d'État dont le rôle se limitera à la cassation administrative)⁴.

Le rôle actuellement dévolu par la loi du 15 décembre 1980 à la Commission consultative des étrangers est repris par la Commission des étrangers.

Enfin, un troisième remède envisagé dans un souci d'accélération des procédures, consiste à instaurer un système similaire à celui prévu par l'article 14, § 3, des lois coordonnées sur le Conseil d'État. Celui-ci prévoit que lorsqu'une autorité administrative est tenue de statuer et qu'à l'expiration d'un délai de quatre mois prenant cours à la mise en demeure de statuer qui lui est notifiée par un intéressé, il n'est pas intervenu de décision, le silence de l'autorité est réputé constituer une décision de rejet susceptible de recours. La présente proposition de loi reprend ce principe mais prévoit un délai de deux mois.

Marie NAGY (Ecolo)
Joseph ARENS (cdH)

⁴ En ce sens, voir les déclarations du Conseil d'État lui-même: «De enige oplossing is, volgens eerste voorzitter Deroover, de vreemdelingenwetgeving aanpassen, waarbij de Raad van State enkel een controle uitoefent of de wetsbepalingen en procedures zijn nageleefd (cassatieberoep). De Raad zou niet meer over de grond van de zaak oordelen» (De Standaard, 12 novembre 2001, «Raad van State overstelt door dossiers asielzoekers»).

fungeren. Die bevoegdheid brengt hem ertoe talrijke arresten te vellen waarbij het niet gefundeerde karakter van de asielaanvraag voor de hand ligt. Die arresten nopen hem er voorts toe zich bijna uit te spreken over de grond van de zaak van de zaak, wat in principe niet tot zijn bevoegdheden behoort.

Momenteel kunnen de administratieve beslissingen die overeenkomstig de wet van 15 december 1980 zijn genomen, op verschillende manieren worden aangevochten (voor de Commissie van advies voor vreemdelingen, voor de Raad van State, voor de rechterlijke macht die uitspraak doet in kort geding wanneer burgerlijke rechten in het gedrang zijn, dan wel voor de raadkamer in het geval van een maatregel die een vrijheidsstraf inhoudt).

Die regeling wordt gekenmerkt door een versnippering van bevoegdheden, alsook door het ontstaan van soms tegenstrijdige rechtspraak.

Dit wetsvoorstel strekt er derhalve toe een rechtscollege voor beroep in vreemdelingenzaken op te richten. Het zou rechtsprekende bevoegdheden krijgen, zodat zijn rechtspraak gevolg heeft op een hoger niveau (gedragslijn voor de Dienst Vreemdelingenzaken), maar ook op een lager niveau (daling van het aantal zaken voor de Raad van State, waarvan de rol terzake beperkt wordt tot administratieve cassatie)⁴.

De rol die bij de wet van 15 december 1980 thans aan de Commissie van advies voor vreemdelingen is verleend, wordt overgenomen door de Vreemdelingencommissie.

Ten slotte is een derde remedie denkbaar om de procedures te versnellen, met name de instelling van een regeling die gelijkloopt met die in artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dat artikel bepaalt dat wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen van de haar daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen, het stilzwijgen van de overheid geacht wordt een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld. Dit wetsvoorstel neemt dat principe over maar voorziet in een termijn van twee maanden.

⁴ Zie in die zin de verklaringen van de Raad van State zelf: «De enige oplossing is, volgens eerste voorzitter Deroover, de vreemdelingenwetgeving aanpassen, waarbij de Raad van State enkel een controle uitoefent of de wetsbepalingen en procedures zijn nageleefd (cassatieberoep). De Raad zou niet meer over de grond van de zaak oordelen» (De Standaard, 12 november 2001, «Raad van State overstelt door dossiers asielzoekers»).

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

A l'article 69 des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, sont apportées les modifications suivantes:

1/ au 1°, le mot «quarante-quatre» est remplacé par le mot «quarante-huit» et le mot «trente» est remplacé par le mot «trente-quatre»;

2/ au 2°, le mot «soixante-quatre» est remplacé par le mot «soixante-neuf»;

3/ au 4°, le mot «vingt-cinq» est remplacé par le mot «trente».

Art. 3

Il est instauré au sein du SPF Intérieur, une instance permanente de concertation, chargée de formuler des propositions de modifications des structures et de procédure du Conseil d'État. Son fonctionnement et son financement sont réglés par le Roi.

En sont membres de plein droit, un représentant du ministre de la Justice, deux conseillers d'État, deux membres de l'auditorat du Conseil d'État, deux représentants de l'*«Orde van Vlaamse Balies»* et deux représentants de l'*«Ordre des barreaux francophones et germanophone»*, ainsi que quatre représentants des organisations syndicales représentatives au sens de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités.

Ils sont désignés par le ministre de l'Intérieur.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 69 van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ in het 1° wordt het woord «vierenviertig» vervangen door het woord «achtenveertig» en het woord «derdigt» wordt vervangen door het woord «vierendertig»;

2/ in het 2° wordt het woord «vierenzestig» vervangen door het woord «negenenzestig»;

3/ in het 4° wordt het woord «vijfentwintig» vervangen door het woord «dertig».

Art. 3

Bij de FOD Binnenlandse Zaken wordt een vaste overleginstantie opgericht, die tot taak krijgt voorstellen te doen tot wijziging van de voorzieningen en de procedure bij de Raad van State. De Koning regelt de werkwijze en financiering van die instantie.

Van rechtswege lid ervan zijn: een vertegenwoordiger van de minister van Justitie, twee staatsraden, twee leden van het auditoraat van de Raad van State, twee vertegenwoordigers van de *«Orde van Vlaamse Balies»* en twee vertegenwoordigers van de *«Ordre des barreaux francophones et germanophone»*, alsmede vier vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties in de zin van de wet van 19 decembre 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

De betrokkenen worden aangewezen door de minister van Binnenlandse Zaken.

L'instance formulera notamment des propositions de modification des structures du Conseil d'État et un mode d'évaluation des magistrats. Elle formulera aussi des recommandations de modification du règlement de procédure du Conseil d'État, propres à accélérer le traitement des recours. Au plus tard six mois après le début de ses travaux, elle transmettra un rapport au président de la Chambre des représentants.

Art. 4

Dans les articles 3, 7, 20, 23, 45, 56, 68 et 78 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, les mots «Commission consultative des étrangers» sont chaque fois remplacés par les mots «Commission des étrangers».

Art. 5

A l'article 44, alinéa 1er, de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 1992 et par la loi du 15 juillet 1996, le liminaire est remplacé comme suit:

«Peuvent donner lieu à un recours devant la Commission des étrangers visée à l'article 63bis:».

Art. 6

L'article 63 de la même loi, modifié par les lois des 14 juillet 1987, 18 juillet 1991, 6 mai 1993 et 18 mars 2003, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 63. — § 1er. Il est institué une juridiction de recours dénommée Commission des étrangers.

La Commission des étrangers comprend deux chambres de langue française et deux chambres de langue néerlandaise composées chacune d'un président, magistrat, effectif ou membre ou ancien membre d'une juridiction administrative, d'un avocat et d'un représentant d'une organisation non gouvernementale reconnue exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme.

Les présidents des chambres de langue française justifieront d'un diplôme délivré en langue française. Les présidents des chambres de langue néerlandaise justifieront d'un diplôme délivré en langue néerlandaise. Un des quatre présidents devra justifier de la connaissance de l'allemand. Un avocat et un membre d'une

De bedoelde instantie zal inzonderheid voorstellen formuleren tot wijziging van de voorzieningen van de Raad van State. Voorts dient zij de passende aanbevelingen te doen tot wijziging van de regeling inzake de procedure bij de Raad van State, welke ertoe strekken de behandeling van beroepen te versnellen. Uiterlijk zes maanden na de aanvang van de werkzaamheden van diezelfde instantie moet zij een rapport bezorgen aan de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Art. 4

In de artikelen 3, 7, 20, 23, 45, 56, 68 en 78 van de wet van 15 decembre 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, worden de woorden «Commissie van advies voor vreemdelingen» telkens vervangen door het woord «Vreemdelingencommissie».

Art. 5

De inleidende volzin van artikel 44, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 1992 en bij de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen als volgt:

«Tot beroep voor de in artikel 63bis bedoelde Vreemdelingencommissie kunnen aanleiding geven:».

Art. 6

Artikel 63 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 14 juli 1987, 18 juli 1991, 6 mei 1993 en 18 maart 2003 wordt vervangen als volgt:

«Art. 63. — § 1. Er wordt een rechtscollege voor hoger beroep ingesteld, Vreemdelingencommissie genaamd.

De Vreemdelingencommissie omvat twee Nederlandstalige en twee Franstalige kamers die elk bestaan uit een voorzitter, te weten een werkend magistraat dan wel een lid of voormalig lid van een administratief rechtscollege, alsmede uit een advocaat en uit een vertegenwoordiger van een erkende niet-gouvernementele organisatie die opkomt voor de mensenrechten.

De voorzitters van de Nederlandstalige kamers moeten een in het Nederlands uitgereikt diploma overleggen. De voorzitters van de Franstalige kamers moeten een in het Frans uitgereikt diploma overleggen. Eén van de vier voorzitters moet het bewijs leveren van zijn kennis van het Duits. Ook één advocaat en één lid van een niet-

organisation non gouvernementale devront justifier de la connaissance de l'allemand.

En cas de nécessité, le Roi pourra décider de la création de chambres temporaires provisoires supplémentaires.

Les membres de la Commission des étrangers sont nommés pour une période de 5 ans, à l'expiration de laquelle ils peuvent être nommés à titre définitif, par le Roi, sur présentation du ministre de l'Intérieur, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 2. Il est institué un auditorat près la Commission des étrangers. L'auditorat rédige un rapport sur chaque affaire. A cette fin, il correspond directement avec toutes les autorités et peut leur demander, ainsi qu'au demandeur, tous renseignements et documents utiles.

Le rapport est notifié au demandeur au moins quinze jours avant l'audience.

§ 3. La procédure devant la Commission est orale. Elle a lieu en français, en néerlandais ou en allemand, au choix de l'étranger comparaissant. Si celui-ci ne comprend aucune de ces langues, le président lui propose de recourir aux services d'un interprète qui prêtera serment dans les termes suivants:

«Je jure de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langages différents».

«Ik zweer getrouwelijk de gezegden te vertolken welke aan personen die verschillende talen spreken, moeten worden overgezegd».

«Ich schwöre das Gesprochene, das den verschiedensprachigen Personen zu übertragen ist, wortgetreu zu übersetzen».

Le demandeur peut être assisté d'un avocat.

La Commission peut entendre des témoins qui prêteront serment dans les termes suivants:

«Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité».

«Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen».

«Ich schwöre auf Ehre und Gewissen, die ganze Wahrheit und nur die Wahrheit zu sagen».

gouvernementele organisatie dienen het bewijs te leveren van hun kennis van het Duits.

Indien nodig kan de Koning beslissen voorlopig tijdelijke, bijkomende kamers op te richten.

De leden van de Vreemdelingencommissie worden benoemd voor een periode van 5 jaar; na afloop daarvan kan de Koning hen op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken definitief benoemen bij een besluit genomen na overleg in de Ministerraad.

§ 2. Er wordt bij de Vreemdelingencommissie een auditoraat ingesteld. Het auditoraat stelt over elke zaak een verslag op. Met dat doel voert het rechtstreekse briefwisseling met alle overheden, en kan het die overheden alsook de verzoeker vragen alle dienstige inlichtingen en documenten te verstrekken.

Het verslag wordt ten minste vijftien dagen voor de zitting aan de verzoeker betekend.

§ 3. De rechtspleging voor de Vreemdelingencommissie verloopt mondeling. Zij geschiedt in het Nederlands, het Frans of het Duits, naar keuze van de verschijnende vreemdeling. Indien de betrokkenen geen van die talen begrijpt, stelt de voorzitter hem voor een beroep te doen op een tolk, die de volgende eed aflegt:

«Ik zweer getrouwelijk de gezegden te vertolken welke aan personen die verschillende talen spreken, moeten worden overgezegd».

«Je jure de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langages différents».

«Ich schwöre das Gesprochene, das den verschiedensprachigen Personen zu übertragen ist, wortgetreu zu übersetzen».

De verzoeker kan door een advocaat worden bijgestaan.

De Vreemdelingencommissie kan getuigen horen die de volgende eed afleggen:

«Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen».

«Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité».

«Ich schwöre auf Ehre und Gewissen, die ganze Wahrheit und nur die Wahrheit zu sagen».

Les audiences sont publiques sauf si l'étranger demande le huis clos.

L'autorité qui a pris la décision attaquée est partie à la cause.

Les décisions de la Commission sont motivées. Elles sont notifiées aux intéressés, qui en reçoivent une copie, par le bourgmestre de la commune où séjourne l'étranger ou par son délégué; elles peuvent l'être aussi par un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, par un agent de l'Office des étrangers ou par un agent de l'Administration des douanes et accises. Si l'étranger ne séjourne pas sur le territoire du Royaume, cette notification peut être effectuée à l'intervention de l'autorité diplomatique ou consulaire belge à l'étranger.

La décision de la Commission des étrangers se substitue à la décision attaquée.

En cas d'urgence la Commission des étrangers peut décider de mesures urgentes et provisoires.

Art. 7

Un article 63 — 1, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 63-1. - À l'exception des décisions prises en application du chapitre II du titre II et des décisions contre lesquelles un recours est organisé par les articles 63-2 à 63-5, toutes les décisions prises en application de la présente loi qui ont trait au statut administratif d'un étranger, peuvent faire l'objet d'un recours devant la Commission des étrangers.

Les recours sont introduits par courrier recommandé à la poste auprès de la Commission des étrangers dans un délai d'un mois à dater de la notification de la décision attaquée.

Ils sont motivés et signés par le demandeur ou par un avocat.

Pendant la durée du traitement du recours et pendant le délai de recours, aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée et aucune mesure de cette nature ne peut être prise à l'égard de l'étranger en rai-

De zittingen zijn openbaar, tenzij de vreemdeling om een zitting met gesloten deuren verzoekt.

De overheid die de bestreden beslissing heeft genomen, is partij bij de zaak.

De beslissingen van de Commissie worden met redenen omkleed. Ze worden ter kennis gebracht van de betrokkenen, die er, via de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of via diens gemachtigde, een afschrift van ontvangen; ze kunnen ook ter kennis worden gebracht door een officier van gerechtelijke politie, met inbegrip van de officier van gerechtelijke politie met beperkte bevoegdheid, door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken dan wel door een ambtenaar van de Administratie der douanen en accijnzen. Indien de vreemdeling zich niet op het grondgebied van het Rijk bevindt, mag die kennisgeving worden gedaan met de medewerking van de Belgische diplomatieke of consulaire overheid in het buitenland.

De beslissing van de Vreemdelingencommissie komt in de plaats van de bestreden beslissing.

In spoedeisende gevallen kan de Vreemdelingencommissie over dringende en voorlopige maatregelen beslissen.

Art. 7

In dezelfde wet wordt een artikel 63 — 1 ingevoegd, luidende:

«Art. 63-1. - Met uitzondering van de beslissingen die zijn getroffen met toepassing van hoofdstuk II van titel II en de beslissingen waartegen beroep is ingesteld op grond van de artikelen 63-2 tot 63-5, kan tegen alle beslissingen die met toepassing van deze wet worden genomen en die betrekking hebben op het administratief statuut van de vreemdeling, beroep worden ingesteld bij de Vreemdelingencommissie.

Het beroep wordt bij de Vreemdelingencommissie ingesteld bij een ter post aangetekende brief binnen een termijn van één maand vanaf de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

Het wordt met redenen omkleed en ondertekend door de verzoeker of een advocaat.

Tijdens de duur van de behandeling van het beroep en zolang de beroepstermijn loopt, mag geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied worden uitgevoerd en mag ten aanzien van de vreemdeling geen

son des faits qui ont motivé la décision contre laquelle le recours est introduit.

Art. 8

Un article 63-1bis, rédigé comme suit, et inséré dans la même loi:

«Art. 63-1bis. — Lorsqu'une autorité administrative compétente pour prendre une décision visée à l'article 63-1, alinéa 1er, n'a pas notifié de décision définitive à l'expiration d'un délai de deux mois prenant cours à la mise en demeure de statuer qui est lui notifiée par l'intéressé, le silence de cette autorité est réputé constituer une décision de rejet susceptible de recours devant la Commission des étrangers.».

Art. 9

L'article 69, alinéa 1er, de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 1992 et par la loi du 10 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante:

«Un recours en cassation, régi par l'article 14, § 2, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, peut être introduit contre une décision de la Commission des étrangers.».

Art. 10

A l'article 74 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 1992 et par la loi du 10 juillet 1996, sont apportées les modifications suivantes:

1) à l'alinéa 1er, les mots «chambre du conseil du lieu de la résidence de l'étranger dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé» sont remplacés par les mots «Commission des étrangers»;

2) à l'alinéa 2, les mots «la chambre du conseil» sont remplacés par les mots «Commission des étrangers».

enkele maatregel van die aard worden getroffen wegens de feiten die ten grondslag liggen aan de beslissing waartegen beroep is ingesteld.».

Art. 8

In dezelfde wet wordt een artikel 63-1bis ingevoegd, luidende:

«Art. 63-1bis. — Als een administratieve instantie die bevoegd is om een in artikel 63-1, eerste lid, bedoelde beslissing te nemen, na afloop van een termijn van twee maanden die ingaat op de door de betrokken aan die instantie betekende aanmaning om een uitspraak te doen, geen kennisgeving van een definitieve beslissing bezorgt, wordt het stilzwijgen van die instantie geacht een weigering te zijn waartegen bij de Vreemdelingencommissie beroep kan worden ingesteld.».

Art. 9

In artikel 69, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 1992 en bij de wet van 10 juli 1996, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

«Tegen een beslissing van de Vreemdelingencommissie kan cassatieberoep, zoals geregeld bij artikel 14, § 2, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, worden ingesteld.».

Art. 10

In artikel 74 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 1992 en bij de wet van 10 juli 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1) in het eerste lid worden de woorden «de raadkamer adiëren van de verblijfplaats van de vreemdeling in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen» vervangen door de woorden «de Vreemdelingencommissie adiëren»;

2) in het tweede lid wordt het woord «raadkamer» vervangen door het woord «Vreemdelingencommissie».

Art. 11

Les articles 32 à 39, 65 à 67, et 71 à 73 de la même loi sont abrogés.

8 février 2005

Marie NAGY (Ecolo)
Joseph Arens (cdH)

Art. 11

De artikelen 32 tot 39, 65 tot 67 en 71 tot 73 van dezelfde wet worden opgeheven.

8 februari 2005

TEXTE DE BASE**TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION**

Lois coordonnées sur le Conseil d'État, coordon-nées le 12 janvier 1973

TITRE VII

De l'organisation du Conseil d'État

CHAPITRE IER**Dispositions communes aux deux sections**

Art. 69

[Le Conseil d'État est composé:

[1°] [[quarante-quatre] membres, étant un premier pré-sident, un président, douze présidents de chambre et [trente] conseillers d'État];

[2° de l'auditorat, comprenant un auditeur général, un auditeur général adjoint, quatorze premiers auditores chefs de section et soixante-quatre premiers auditores, auditores ou auditores adjoints;

3° du bureau de coordination, comprenant deux premiers référendaires chefs de section et deux premiers référendaires, référendaires ou référendaires adjoints;

4° du greffe, comprenant un greffier en chef et vingt-cinq greffiers, dont un greffier informaticien.]]

Lois coordonnées sur le Conseil d'État, coordon-nées le 12 janvier 1973

TITRE VII

De l'organisation du Conseil d'État

CHAPITRE IER**Dispositions communes aux deux sections**

Art. 69

[Le Conseil d'État est composé:

[1°] [[**quarante-huit**¹] membres, étant un premier pré-sident, un président, douze présidents de chambre et [**trente-quatre**²] conseillers d'État];

[2° de l'auditorat, comprenant un auditeur général, un auditeur général adjoint, quatorze premiers auditores chefs de section et **soixante-neuf**³ premiers auditores, auditores ou auditores adjoints;

3° du bureau de coordination, comprenant deux premiers référendaires chefs de section et deux premiers référendaires, référendaires ou référendaires adjoints;

4° du greffe, comprenant un greffier en chef et **trente**⁴ greffiers, dont un greffier informaticien.]]

¹ Art. 2

² Art. 2

³ Art. 2

⁴ Art. 2

BASISTEKST**BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL**

**Wetten op de Raad van State, gecoördineerd
op 12 januari 1973**

TITEL VII

Inrichting van de Raad van State

HOOFDSTUK I**Bepalingen gemeen aan de twee afdelingen**

Art. 69

[De Raad van State is samengesteld:

[1°] [uit [vierenveertig] leden, zijnde een eerste voorzitter, een voorzitter, twaalf kamervoorzitters en [dertig] staatsraden];

[2° uit het auditoraat, samengesteld uit een auditeur-generaal, een adjunct-auditeur-generaal, veertien eerste auditeurs-afdelingshoofden, en vierenzestig eerste auditeurs, auditeurs of adjunct-auditeurs;

3° uit het coördinatiebureau, samengesteld uit twee eerste referendarissen-afdelingshoofden en twee eerste referendarissen, referendarissen of adjunct-referendarissen;

4° uit de griffie, samengesteld uit een hoofdgriffier en vijfentwintig griffiers, van wie een griffier-informaticus.]]

**Wetten op de Raad van State, gecoördineerd
op 12 januari 1973**

TITEL VII

Inrichting van de Raad van State

HOOFDSTUK I**Bepalingen gemeen aan de twee afdelingen**

Art. 69

[De Raad van State is samengesteld:

[1°] [uit [**achtenveertig**¹] leden, zijnde een eerste voorzitter, een voorzitter, twaalf kamervoorzitters en [**vieren-dertig**²] staatsraden];

[2° uit het auditoraat, samengesteld uit een auditeur-generaal, een adjunct-auditeur-generaal, veertien eerste auditeurs-afdelingshoofden, en **negenenzestig**³ eerste auditeurs, auditeurs of adjunct-auditeurs;

3° uit het coördinatiebureau, samengesteld uit twee eerste referendarissen-afdelingshoofden en twee eerste referendarissen, referendarissen of adjunct-referendarissen;

4° uit de griffie, samengesteld uit een hoofdgriffier en **dertig**⁴ griffiers, van wie een griffier-informaticus.]]

¹ Art. 2

² Art. 2

³ Art. 2

⁴ Art. 2

**Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire,
le séjour, l'établissement et l'éloignement
des étrangers**

TITRE IER

Dispositions générales

CHAPITRE 2

Accès au territoire et court séjour

Art. 3

[Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières, l'étranger qui se trouve dans un des cas suivants:

1° s'il est appréhendé dans la zone de transit aéroportuaire sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il tente de pénétrer dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé;

4° s'il ne dispose pas des moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission dans les États parties à la Convention d'application de l'Accord de Schengen, signée le 19 juin 1990, soit pour le motif que sa présence constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, soit pour le motif qu'il a fait l'objet d'une mesure d'éloignement non rapportée ni suspendue, comportant une interdiction d'entrée, fondée sur le non-respect des réglementations nationales relatives à l'entrée ou au séjour des étrangers;

**Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire,
le séjour, l'établissement et l'éloignement
des étrangers**

TITRE IER

Dispositions générales

CHAPITRE 2

Accès au territoire et court séjour

Art. 3

[Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières, l'étranger qui se trouve dans un des cas suivants:

1° s'il est appréhendé dans la zone de transit aéroportuaire sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il tente de pénétrer dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé;

4° s'il ne dispose pas des moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission dans les États parties à la Convention d'application de l'Accord de Schengen, signée le 19 juin 1990, soit pour le motif que sa présence constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, soit pour le motif qu'il a fait l'objet d'une mesure d'éloignement non rapportée ni suspendue, comportant une interdiction d'entrée, fondée sur le non-respect des réglementations nationales relatives à l'entrée ou au séjour des étrangers;

Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (art. 1 - 39)

TITEL I

Algemene bepalingen

HOOFDSTUK 2

Toegang tot het grondgebied en kort verblijf

Art. 3

[Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;

5° wanneer hij *ter fine* van weigering van toegang ge signaleerd staat in de Staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschorst werd, die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen;

Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (art. 1 - 39)

TITEL I

Algemene bepalingen

HOOFDSTUK 2

Toegang tot het grondgebied en kort verblijf

Art. 3

[Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;

5° wanneer hij *ter fine* van weigering van toegang ge signaleerd staat in de Staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschorst werd, die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen;

6° s'il est considéré par le ministre, après avis conforme de la Commission consultative des étrangers, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

7° s'il est considéré par le ministre ou son délégué comme pouvant compromettre la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale;

8° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

Lorsque l'étranger à refouler est porteur d'un visa valable, les autorités chargées du contrôle des frontières soumettent le cas pour décision au ministre ou à son délégué. Si l'accès au territoire est refusé, elles annulent le visa et refoulent l'étranger.]

Art. 7

[Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire avant une date déterminée, à l'étranger qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume:

1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé;

3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

4° s'il est considéré par le Ministre, après avis conforme de la Commission consultative des étrangers, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

6° s'il est considéré par le ministre, après avis conforme de la **Commission des étrangers**⁵, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

7° s'il est considéré par le ministre ou son délégué comme pouvant compromettre la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale;

8° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

Lorsque l'étranger à refouler est porteur d'un visa valable, les autorités chargées du contrôle des frontières soumettent le cas pour décision au ministre ou à son délégué. Si l'accès au territoire est refusé, elles annulent le visa et refoulent l'étranger.]

Art. 7

[Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire avant une date déterminée, à l'étranger qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume:

1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé;

3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

4° s'il est considéré par le ministre, après avis conforme de la **Commission des étrangers**⁶, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

⁵ Art. 4

⁶ Art. 4

6° wanneer hij door de Minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buiten grenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

7° wanneer hij door de Minister of diens gemachtigde geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschorst of ingetrokken.

Wanneer de vreemdeling die moet worden teruggedreven houder is van een geldig visum, leggen de met grenscontrole belaste overheden het geval ter beslissing voor aan de Minister of diens gemachtigde. Wordt de toegang tot het grondgebied geweigerd, dan annuleren zij het visum en drijven zij de vreemdeling terug.]

Art. 7

[Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

4° wanneer hij door de Minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buiten grenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

6° wanneer hij door de minister, op eensluidend advies van de **Vreemdelingencommissie**⁵, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buiten grenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

7° wanneer hij door de minister of diens gemachtigde geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschorst of ingetrokken.

Wanneer de vreemdeling die moet worden teruggedreven houder is van een geldig visum, leggen de met grenscontrole belaste overheden het geval ter beslissing voor aan de Minister of diens gemachtigde. Wordt de toegang tot het grondgebied geweigerd, dan annuleren zij het visum en drijven zij de vreemdeling terug.]

Art. 7

[Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

4° wanneer hij door de minister, op eensluidend advies van de **Vreemdelingencommissie**⁶, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buiten grenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

⁵ Art. 4

⁶ Art. 4

5° s'il est signalé aux fins de non-admission conformément à l'article 3, 5°;

6° s'il ne dispose pas de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

7° s'il est atteint d'une des maladies ou infirmités énumérées à l'annexe de la présente loi;

8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet;

9° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il est remis aux autorités belges par les autorités des États contractants en vue de son éloignement du territoire de ces États;

10° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il doit être remis par les autorités belges aux autorités des États contractants;

11° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

Dans les mêmes cas, si le Ministre ou son délégué l'estime nécessaire, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

L'étranger peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution de la mesure sans que la durée de la détention puisse dépasser deux mois.

Le ministre ou son délégué peut toutefois prolonger cette détention par période de deux mois, lorsque les démarches nécessaires en vue de l'éloignement de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mise en détention de l'étranger, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'ils subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le ministre.

Après [cinq] uit mois de détention, l'étranger doit être mis en liberté.]

[Dans le cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut

5° s'il est signalé aux fins de non-admission conformément à l'article 3, 5°;

6° s'il ne dispose pas de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

7° s'il est atteint d'une des maladies ou infirmités énumérées à l'annexe de la présente loi;

8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet;

9° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il est remis aux autorités belges par les autorités des États contractants en vue de son éloignement du territoire de ces États;

10° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il doit être remis par les autorités belges aux autorités des États contractants;

11° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

Dans les mêmes cas, si le ministre ou son délégué l'estime nécessaire, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

L'étranger peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution de la mesure sans que la durée de la détention puisse dépasser deux mois.

Le ministre ou son délégué peut toutefois prolonger cette détention par période de deux mois, lorsque les démarches nécessaires en vue de l'éloignement de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mise en détention de l'étranger, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'ils subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le ministre.

Après [cinq] uit mois de détention, l'étranger doit être mis en liberté.]

[Dans le cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut

5° wanneer hij, *ter fine* van weigering van toegang, gesigneerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;

10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Zo de minister of zijn gemachtigde het nodig acht, kan hij, in dezelfde gevallen, de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde kan de vreemdeling opgesloten worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel zonder dat de duur van de hechtenis twee maanden te boven mag gaan.

De Minister of zijn gemachtigde kan echter deze opsluiting telkens met een periode van twee maanden verlengen wanneer de nodige stappen om de vreemdeling te verwijderen werden genomen binnen zeven werkdagen na de opsluiting van de vreemdeling, wanneer zij worden voortgezet met de vereiste zorgvuldigheid en wanneer de effectieve verwijdering van deze laatste binnen een redelijke termijn nog steeds mogelijk is.

Na een verlenging kan de in het voorgaande lid bedoelde beslissing enkel door de Minister genomen worden.

Na [vijf] maanden te zijn opgesloten, moet de vreemdeling in vrijheid worden gesteld.]

[In de gevallen waarin dit noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare orde of de nationale

5° wanneer hij, *ter fine* van weigering van toegang, gesigneerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;

10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Zo de minister of zijn gemachtigde het nodig acht, kan hij, in dezelfde gevallen, de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde kan de vreemdeling opgesloten worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel zonder dat de duur van de hechtenis twee maanden te boven mag gaan.

De minister of zijn gemachtigde kan echter deze opsluiting telkens met een periode van twee maanden verlengen wanneer de nodige stappen om de vreemdeling te verwijderen werden genomen binnen zeven werkdagen na de opsluiting van de vreemdeling, wanneer zij worden voortgezet met de vereiste zorgvuldigheid en wanneer de effectieve verwijdering van deze laatste binnen een redelijke termijn nog steeds mogelijk is.

Na een verlenging kan de in het voorgaande lid bedoelde beslissing enkel door de minister genomen worden.

Na [vijf] maanden te zijn opgesloten, moet de vreemdeling in vrijheid worden gesteld.]

[In de gevallen waarin dit noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare orde of de nationale

être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale de la détention puisse de ce fait dépasser huit mois.]

CHAPITRE 6

Renvois et expulsions

Art. 20

Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le [ministre] peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le Royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi. Dans les cas où en vertu d'un traité international une telle mesure ne peut être prise qu'après que l'étranger ait été entendu, le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la Commission consultative des étrangers.

L'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers. L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion doivent être fondés exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger. Il ne peut lui être fait grief de l'usage conforme à la loi qu'il a fait de la liberté de manifester ses opinions ou de celle de réunion pacifique ou d'association.

Art. 23

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion, ainsi que les arrêtés d'assignation et d'interdiction de résidence indiquent les faits justifiant la décision, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'État ne s'y opposent. Mention est faite, le cas échéant, des conclusions de la Commission consultative des étrangers.

être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale de la détention puisse de ce fait dépasser huit mois.]

CHAPITRE 6

Renvois et expulsions

Art. 20

Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le [ministre] peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le Royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi. Dans les cas où en vertu d'un traité international une telle mesure ne peut être prise qu'après que l'étranger ait été entendu, le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la **Commission des étrangers**.⁷

L'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la **Commission des étrangers**.⁸ L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion doivent être fondés exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger. Il ne peut lui être fait grief de l'usage conforme à la loi qu'il a fait de la liberté de manifester ses opinions ou de celle de réunion pacifique ou d'association.

Art. 23

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion, ainsi que les arrêtés d'assignation et d'interdiction de résidence indiquent les faits justifiant la décision, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'État ne s'y opposent. Mention est faite, le cas échéant, des conclusions de la **Commission des étrangers**.⁹

⁷ Art. 4

⁸ Art. 4

⁹ Art. 4

veiligheid, kan de opsluiting van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn bedoeld in vorig lid, telkens verlengd worden met één maand, zonder dat de totale duur van de opsluiting daardoor evenwel meer dan acht maanden mag bedragen.]

HOOFDSTUK 6

Terugwijzingen en uitzettingen

Art. 20

Onverminderd de meer voordelijke bepalingen vervat in een internationaal verdrag kan [de Minister] de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijken wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft na geleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevolen worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

De in het Rijk gevestigde vreemdeling kan, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.

De terugwijzings- en uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging.

Art. 23

De terugwijzings- en uitzettingsbesluiten, alsmede de besluiten van aanwijzing en verbod van verblijfplaats vermelden de feiten die de beslissing rechtvaardigen, tenzij redenen van Staatsveiligheid er zich tegen verzetten. In voorkomend geval wordt melding gemaakt van de besluiten van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

veiligheid, kan de opsluiting van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn bedoeld in vorig lid, telkens verlengd worden met één maand, zonder dat de totale duur van de opsluiting daardoor evenwel meer dan acht maanden mag bedragen.]

HOOFDSTUK 6

Terugwijzingen en uitzettingen

Art. 20

Onverminderd de meer voordelijke bepalingen vervat in een internationaal verdrag kan [de minister] de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijken wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft na geleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevolen worden na advies van de **Vreemdelingencommissie**⁷.

De in het Rijk gevestigde vreemdeling kan, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de **Vreemdelingencommissie**⁸. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.

De terugwijzings- en uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging.

Art. 23

De terugwijzings- en uitzettingsbesluiten, alsmede de besluiten van aanwijzing en verbod van verblijfplaats vermelden de feiten die de beslissing rechtvaardigen, tenzij redenen van Staatsveiligheid er zich tegen verzetten. In voorkomend geval wordt melding gemaakt van de besluiten van de **Vreemdelingencommissie**⁹.

⁷ Art. 4

⁸ Art. 4

⁹ Art. 4

CHAPITRE 8

Organes consultatifs des étrangers

Art. 31

Il est institué un Conseil consultatif des étrangers chargé de donner des avis motivés et préalables sur [tous projets et propositions de lois, de décrets ou d'ordonnances] concernant l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dont il est saisi par le Président de l'une des deux Chambres législatives ou de l'un des [Conseils de communauté ou de Région ou de l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune].

Ce conseil est composé par moitié de représentants du [ministre], des ministres de l'Intérieur, de l'Emploi et du Travail, [des Affaires étrangères, des Classes moyennes, du ministre ayant la coopération au développement dans ses attributions et des membres des Exécutifs des Communautés ou des Régions ayant la culture, l'éducation, l'emploi et le travail dans leurs attributions] et pour moitié de représentants belges et étrangers d'organismes s'occupant de la défense des intérêts des travailleurs immigrés et d'organisations d'étudiants reconnues.

Les ministres peuvent consulter le conseil sur toute question générale relative aux matières visées au premier alinéa. Le conseil peut d'initiative donner des avis sur les mêmes questions aux Chambres législatives, aux [Conseils de communauté ou de Région ou de l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune] et aux ministres.

La procédure et le fonctionnement de ce conseil sont déterminés par le Roi.

Art. 32

Il est institué une Commission consultative des étrangers, chargée de donner des avis au [ministre] dans les cas prévus par la présente loi ou par des dispositions particulières.

Le [ministre] peut également demander l'avis de la commission avant de prendre toute décision concernant un étranger.

CHAPITRE 8

Organes consultatifs des étrangers

Art. 31

Il est institué un Conseil consultatif des étrangers chargé de donner des avis motivés et préalables sur [tous projets et propositions de lois, de décrets ou d'ordonnances] concernant l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dont il est saisi par le président de l'une des deux Chambres législatives ou de l'un des [Conseils de communauté ou de Région ou de l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune].

Ce conseil est composé par moitié de représentants du [ministre], des ministres de l'Intérieur, de l'Emploi et du Travail, [des Affaires étrangères, des Classes moyennes, du ministre ayant la coopération au développement dans ses attributions et des membres des Exécutifs des Communautés ou des Régions ayant la culture, l'éducation, l'emploi et le travail dans leurs attributions] et pour moitié de représentants belges et étrangers d'organismes s'occupant de la défense des intérêts des travailleurs immigrés et d'organisations d'étudiants reconnues.

Les ministres peuvent consulter le conseil sur toute question générale relative aux matières visées au premier alinéa. Le conseil peut d'initiative donner des avis sur les mêmes questions aux Chambres législatives, aux [Conseils de communauté ou de Région ou de l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune] et aux ministres.

La procédure et le fonctionnement de ce conseil sont déterminés par le Roi.

Art. 32

[...]¹⁰

¹⁰ Art. 11

HOOFDSTUK 8

Adviesorganen voor vreemdelingen

Art. 31

Een Raad van advies voor vreemdelingen wordt opgericht, die gelast is een voorafgaand, met redenen omkleed advies uit te brengen over [alle ontwerpen en voorstellen van wet, decreet of ordonnantie] betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die hem door de Voorzitter van één van beide Wetgevende Kamers of van één der [Gemeenschaps- of Gewestraden, dan wel de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie] worden voorgelegd.

De raad is voor de helft samengesteld uit vertegenwoordigers van de [minister], van de ministers van Binnenlandse Zaken, Tewerkstelling en Arbeid, [Buitenlandse Zaken, Middenstand, de minister tot wiens bevoegdheid ontwikkelingssamenwerking behoort en de leden van de Gemeenschaps- of Gewestexecutieve tot wier bevoegdheid cultuur, opvoeding, arbeid en tewerkstelling behoren] en voor de andere helft uit Belgische en buitenlandse afgevaardigden van instellingen die zich bezighouden met de verdediging van de belangen van de gastarbeiders, en van erkende studentenverenigingen.

De ministers kunnen het advies van de raad inwinnen over elk algemeen vraagstuk betreffende de in het eerste lid bedoelde materies. Op eigen initiatief kan de raad advies aan de Wetgevende Kamers, aan de [Gemeenschaps- of Gewestraden, dan wel de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie] en aan de ministers over dezelfde vraagstukken geven.

De Koning bepaalt de rechtspleging en de werkwijze van de raad.

Art. 32

Er wordt een Commissie van advies voor vreemdelingen opgericht, die gelast is [de minister] van advies te dienen in de gevallen waarin door deze wet of door bijzondere bepalingen wordt voorzien.

[De minister] kan eveneens het advies van de commissie inwinnen alvorens om het even welke beslissing te treffen nopens een vreemdeling.

HOOFDSTUK 8

Adviesorganen voor vreemdelingen

Art. 31

Een Raad van advies voor vreemdelingen wordt opgericht, die gelast is een voorafgaand, met redenen omkleed advies uit te brengen over [alle ontwerpen en voorstellen van wet, decreet of ordonnantie] betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die hem door de Voorzitter van één van beide Wetgevende Kamers of van één der [Gemeenschaps- of Gewestraden, dan wel de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie] worden voorgelegd.

De raad is voor de helft samengesteld uit vertegenwoordigers van de [minister], van de ministers van Binnenlandse Zaken, Tewerkstelling en Arbeid, [Buitenlandse Zaken, Middenstand, de minister tot wiens bevoegdheid ontwikkelingssamenwerking behoort en de leden van de Gemeenschaps- of Gewestexecutieve tot wier bevoegdheid cultuur, opvoeding, arbeid en tewerkstelling behoren] en voor de andere helft uit Belgische en buitenlandse afgevaardigden van instellingen die zich bezighouden met de verdediging van de belangen van de gastarbeiders, en van erkende studentenverenigingen.

De ministers kunnen het advies van de raad inwinnen over elk algemeen vraagstuk betreffende de in het eerste lid bedoelde materies. Op eigen initiatief kan de raad advies aan de Wetgevende Kamers, aan de [Gemeenschaps- of Gewestraden, dan wel de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie] en aan de ministers over dezelfde vraagstukken geven.

De Koning bepaalt de rechtspleging en de werkwijze van de raad.

Art. 32

[...]¹⁰

¹⁰ Art. 11

Art. 33

La Commission consultative des étrangers se compose de:

1° deux magistrats, effectifs, émérites ou honoraires, qui justifient par leur diplôme qu'ils ont la connaissance l'un de la langue française, l'autre de la langue néerlandaise;

2° deux avocats inscrits depuis dix ans au moins au tableau de l'Ordre des avocats qui justifient par leur diplôme qu'ils ont la connaissance, l'un de la langue française, l'autre de la langue néerlandaise;

3° personnes s'occupant de la défense des intérêts des étrangers au sein d'une œuvre d'assistance, d'un groupement, d'un mouvement ou d'une organisation et qui doivent justifier de la connaissance de la langue dans laquelle la procédure a lieu.

Chaque membre de la commission a un ou plusieurs suppléants qui assurent leur remplacement en cas d'empêchement et, le cas échéant, l'achèvement de leur mandat.

Les membres de la commission et leurs suppléants doivent être de nationalité belge. Ils sont nommés par le Roi pour une durée de trois ans. Leur mandat peut être renouvelé.

Art. 34

La commission siège au nombre de trois membres, étant le magistrat qui en assume la présidence et l'avocat qui justifient de la connaissance de la langue dans laquelle la procédure a lieu, ainsi qu'une personne choisie par l'étranger comparant, parmi les autres membres de la commission justifiant de la connaissance de cette langue.

Si l'étranger comparant n'a pas fait son choix dans les formes et délais qui seront fixés par le Roi, le [ministre] procède à cette désignation et en informe l'intéressé.

[Le fonctionnaire dirigeant de l'Office des étrangers ou son délégué] participe aux débats devant la commission mais non au délibéré.

Huit jours ouvrables au moins avant le jour de l'audience, il remet au président de la commission le dossier relatif à l'affaire.

Art. 33

[...]¹¹

Art. 34

[...]¹²

¹¹ Art. 11

¹² Art. 11

Art. 33

De Commissie van advies voor vreemdelingen is samengesteld uit:

1° twee magistraten, in werkelijke dienst, emeriti of eremagistraten, die door hun diploma doen blijken van de kennis, de ene van het Nederlands, de andere van het Frans;

2° twee advocaten die sedert ten minste tien jaar op de tabel van de Orde van advocaten zijn ingeschreven en door hun diploma doen blijken van de kennis, de ene van het Nederlands, de andere van het Frans;

3° personen die de belangen van de vreemdelingen verdedigen in een instelling voor bijstand, een groeperring, een beweging of een organisatie en die doen blijken van de kennis van de taal waarin de procedure wordt gevoerd.

Ieder lid van de commissie heeft één of meerdere plaatsvervangers die, bij verhindering, in zijn vervanging en, in voorkomend geval, in de voltooiing van zijn mandaat voorzien.

De leden van de commissie en hun plaatsvervangers moeten van Belgische nationaliteit zijn. Zij worden door de Koning benoemd voor drie jaar. Hun mandaat kan worden vernieuwd.

Art. 34

De commissie houdt zitting met drie leden, met name de magistraat, die het voorzitterschap waarneemt, en de advocaat, die doen blijken van de kennis van de taal waarin de rechtspleging wordt gevoerd, alsook een persoon die door de verschijnende vreemdeling is gekozen uit de overige leden van de commissie die van de kennis van die taal doen blijken.

Heeft de verschijnende vreemdeling niet gekozen in de vormen en binnen de termijnen door de Koning vast te stellen, dan wordt de aanwijzing door [de minister] gedaan en ter kennis van de betrokkenen gebracht.

[De leidend ambtenaar van de Dienst Vreemdelingen-zaken of zijn gemachtigde] neemt deel aan de besprekingen voor de commissie, maar niet aan de beraadslaging.

Ten minste acht werkdagen voor de dag van de zitting overhandigt hij het dossier betreffende de zaak aan de voorzitter van de commissie.

Art. 33

[...]¹¹

Art. 34

[...]¹²

¹¹ Art. 11

¹² Art. 11

Art. 35

L'étranger comparant peut se faire assister ou se faire représenter par l'avocat qu'il choisit ou, s'il ne possède pas les moyens de rémunérer un défenseur, par un avocat désigné par le Bureau de consultation et de défense.

Art. 36

Les membres de la commission, l'étranger et l'avocat qui l'assiste ou le représente peuvent, [à partir du huitième jour ouvrable] avant le jour de l'audience, prendre connaissance du dossier relatif à l'affaire, à la seule exception des pièces dont le caractère confidentiel a été reconnu par le président de la commission sur proposition [du fonctionnaire dirigeant de l'Office des étrangers ou de son délégué].

Art. 37

La procédure devant la commission est orale. Elle a lieu en français ou en néerlandais au choix de l'étranger comparant.

Si celui-ci ne comprend aucune de ces langues le président lui propose de recourir aux services d'un interprète qui prêtera serment dans les termes suivants:

«Je jure de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langages différents.»

Art. 38

La commission peut entendre les témoins qui prêteront serment dans les termes suivants:

«Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité.»

Art. 39

La présentation des candidatures pour la désignation des personnes prévues à l'article 33, 3°, la procédure devant la commission et le fonctionnement de celle-ci, sont, pour le surplus déterminés par le Roi.

Art. 35

[...]¹³

Art. 36

[...]¹⁴

Art. 37

[...]¹⁵

Art. 38

[...]¹⁶

Art. 39

[...]¹⁷

¹³ Art. 11

¹⁴ Art. 11

¹⁵ Art. 11

¹⁶ Art. 11

¹⁷ Art. 11

Art. 35

De verschijnende vreemdeling mag zich laten bijstaan of laten vertegenwoordigen door een advocaat van zijn keuze of, indien hij niet over de middelen beschikt om een verdediger te betalen, door een advocaat aangewezen door het Bureau voor consultatie en verdediging.

Art. 36

De leden van de commissie, de vreemdeling en de advocaat die hem bijstaat of vertegenwoordigt kunnen [vanaf de achtste werkdag] voor de dag van de zitting kennis nemen van het dossier betreffende de zaak, met uitzondering alleen van de stukken waarvan het vertrouwelijk karakter erkend werd door de voorzitter van de commissie, op voorstel [van de leidend ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken of van zijn gemachtigde].

Art. 37

De rechtspleging voor de commissie gebeurt mondeling, in het Nederlands of in het Frans, naar keuze van de verschijnende vreemdeling.

Wanneer deze geen dezer talen verstaat, stelt de voorzitter hem voor een beroep te doen op een tolk, die de eed aflegt in volgende termen:

«Ik zweer getrouwelijk de gezegden te vertolken, welke aan personen die verschillende talen spreken, moeten overgezegd worden.»

Art. 38

De commissie kan getuigen horen, die de eed afleggen in volgende termen:

«Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen.»

Art. 39

Voor het overige bepaalt de Koning de voordracht van de kandidaten met het oog op de aanwijzing van de personen bedoeld in artikel 33, 3°, alsook de rechtspleging voor en de werkwijze van de commissie.

Art. 35

[...]¹³

Art. 36

[...]¹⁴

Art. 37

[...]¹⁵

Art. 38

[...]¹⁶

Art. 39

[...]¹⁷

¹³ Art. 11

¹⁴ Art. 11

¹⁵ Art. 11

¹⁶ Art. 11

¹⁷ Art. 11

TITRE II

Dispositions complémentaires et dérogatoires relatives à certaines catégories d'étrangers

CHAPITRE 1ER

Étrangers ressortissants des États membres des Communautés européennes, membres de leur famille et étrangers membres de la famille d'un Belge

Art. 44

Peuvent donner lieu à la demande en révision prévue à l'article 64:

1° tout refus de délivrance d'un titre de séjour à un étranger C.E. auquel un droit de séjour est accordé conformément à l'article 42 ainsi que toute décision d'éloignement du territoire avant la délivrance de pareil titre;

2° toute décision d'éloignement d'un étranger C.E. dispensé de l'obligation d'obtenir un titre de séjour distinct du document qui a permis son entrée en territoire belge.

Dans les deux cas, l'étranger C.E. sera, le cas échéant, autorisé par le [ministre] ou par son délégué à entrer dans le Royaume pour y présenter en personne ses moyens de défense, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'Etat ne s'y opposent.

Art. 45

[Sous réserve de l'article 44bis, l'étranger CE auquel un titre de séjour a été accordé en vertu du présent chapitre ne peut être éloigné du territoire que par un arrêté royal d'expulsion et après avis de la Commission consultative des étrangers.]

TITRE II

Dispositions complémentaires et dérogatoires relatives à certaines catégories d'étrangers

CHAPITRE 1ER

Étrangers ressortissants des États membres des Communautés européennes, membres de leur famille et étrangers membres de la famille d'un Belge

Art. 44

Peuvent donner lieu à un recours devant la Commission des étrangers visée à l'article 63bis:¹⁸

1° tout refus de délivrance d'un titre de séjour à un étranger C.E. auquel un droit de séjour est accordé conformément à l'article 42 ainsi que toute décision d'éloignement du territoire avant la délivrance de pareil titre;

2° toute décision d'éloignement d'un étranger C.E. dispensé de l'obligation d'obtenir un titre de séjour distinct du document qui a permis son entrée en territoire belge.

Dans les deux cas, l'étranger C.E. sera, le cas échéant, autorisé par le [ministre] ou par son délégué à entrer dans le Royaume pour y présenter en personne ses moyens de défense, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'Etat ne s'y opposent.

Art. 45

[Sous réserve de l'article 44bis, l'étranger CE auquel un titre de séjour a été accordé en vertu du présent chapitre ne peut être éloigné du territoire que par un arrêté royal d'expulsion et après avis de la **Commission des étrangers.**]¹⁹

¹⁸ Art. 5

¹⁹ Art. 4

TITEL II

Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen

HOOFDSTUK 1

Vreemdelingen, onderdanen van de LidStaten van de Europese Gemeenschappen, hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een Belg

Art. 44

Kunnen aanleiding geven tot het verzoek tot herziening voorzien in artikel 64:

1° elke weigering van afgifte van een verblijfsvergunning aan een E.G.-vreemdeling aan wie, overeenkomstig artikel 42, een recht op verblijf wordt verleend, alsmede iedere beslissing tot verwijdering van het grondgebied vóór de afgifte van een dergelijke vergunning;

2° elke beslissing tot verwijdering van een E.G.-vreemdeling die vrijgesteld is van de verplichting een verblijfsvergunning te bekomen verschillend van het document dat zijn binnenkomst op het Belgisch grondgebied mogelijk heeft gemaakt.

In beide gevallen zal de E.G.-vreemdeling desgevallend gemachtigd worden door [de Minister] of door zijn gemachtigde het Rijk binnen te komen om er persoonlijk zijn verweermiddelen voor te dragen, tenzij redenen van staatsveiligheid er zich tegen verzetten.

Art. 45

[Onder voorbehoud van artikel 44bis, mag de EG-vreemdeling aan wie krachtens dit hoofdstuk een verblijfsvergunning werd verleend, slechts bij koninklijk besluit tot uitzetting en na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen van het grondgebied verwijderd worden.]

TITEL II

Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen

HOOFDSTUK 1

Vreemdelingen, onderdanen van de LidStaten van de Europese Gemeenschappen, hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een Belg

Art. 44

Tot beroep voor de in artikel 63bis bedoelde Vreemdelingencommissie kunnen aanleiding geven:¹⁸

1° elke weigering van afgifte van een verblijfsvergunning aan een E.G.-vreemdeling aan wie, overeenkomstig artikel 42, een recht op verblijf wordt verleend, alsmede iedere beslissing tot verwijdering van het grondgebied vóór de afgifte van een dergelijke vergunning;

2° elke beslissing tot verwijdering van een EG -vreemdeling die vrijgesteld is van de verplichting een verblijfsvergunning te bekomen verschillend van het document dat zijn binnenkomst op het Belgisch grondgebied mogelijk heeft gemaakt.

In beide gevallen zal de EG -vreemdeling desgevallend gemachtigd worden door [de minister] of door zijn gemachtigde het Rijk binnen te komen om er persoonlijk zijn verweermiddelen voor te dragen, tenzij redenen van staatsveiligheid er zich tegen verzetten.

Art. 45

[Onder voorbehoud van artikel 44bis, mag de EG-vreemdeling aan wie krachtens dit hoofdstuk een verblijfsvergunning werd verleend, slechts bij koninklijk besluit tot uitzetting en na advies van de **Vreemdelingencommissie¹⁹** van het grondgebied verwijderd worden.]

¹⁸ Art. 5

¹⁹ Art. 4

<p>CHAPITRE 2</p> <p>Réfugiés</p> <p>Section Ire</p> <p><i>De la qualité de réfugié</i></p> <p>Art. 56</p> <p>L'étranger reconnu comme réfugié ne peut être éloigné du Royaume que par un arrêté de renvoi pris après avis de la Commission consultative des étrangers ou par un arrêté d'expulsion, l'un et l'autre pris conformément aux articles 20 à 26 de la présente loi.</p> <p>En aucun cas, l'étranger reconnu comme réfugié ne peut être éloigné vers le pays qu'il a fui parce que sa vie ou sa liberté y était menacée.</p>	<p>CHAPITRE 2</p> <p>Réfugiés</p> <p>Section Ire</p> <p><i>De la qualité de réfugié</i></p> <p>Art. 56</p> <p>L'étranger reconnu comme réfugié ne peut être éloigné du Royaume que par un arrêté de renvoi pris après avis de la Commission des étrangers²⁰ ou par un arrêté d'expulsion, l'un et l'autre pris conformément aux articles 20 à 26 de la présente loi.</p> <p>En aucun cas, l'étranger reconnu comme réfugié ne peut être éloigné vers le pays qu'il a fui parce que sa vie ou sa liberté y était menacée.</p>
<p>TITRE III</p> <p><i>Voies de recours</i></p> <p>CHAPITRE 1ER</p> <p>Notification des décisions administratives et recours</p> <p>Art. 63</p> <p>Les décisions administratives peuvent donner lieu [soit à un recours urgent], soit à une demande en révision, soit à une demande de levée de mesure de sûreté, soit à un recours en annulation, soit à un recours au pouvoir judiciaire, conformément aux dispositions ci-après.</p> <p>[Les décisions administratives prises en application des articles 3, 7, 11, 19, du titre II, chapitre II, et du titre III, chapitre 1erbis ne sont pas susceptibles d'une demande en référé sur la base de l'article 584 du Code judiciaire.]</p> <p>[...]</p>	<p>TITRE III</p> <p><i>Voies de recours</i></p> <p>CHAPITRE 1ER</p> <p>Notification des décisions administratives et recours</p> <p>Art. 63</p> <p>§ 1er. Il est institué une juridiction de recours dénommée Commission des étrangers.</p> <p>La Commission des étrangers comprend deux chambres francophones et deux chambres néerlandophones composées chacune d'un président, magistrat, effectif ou membre ou un ancien membre d'une juridiction administrative, d'un avocat et d'un représentant d'une organisation non gouvernementale reconnue exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme.</p> <p>Les présidents des chambres francophones justifieront d'un diplôme délivré en langue française.</p> <p>Les présidents des chambres néerlandophones justifieront d'un diplôme délivré en langue néerlandaise.</p> <p>Un des quatre présidents devra justifier de la connaissance de l'allemand.</p>

²⁰ Art. 4

<p>HOOFDSTUK 2</p> <p>Vluchtelingen</p> <p>Afdeling I</p> <p><i>De hoedanigheid van vluchteling</i></p> <p>Art. 56</p> <p>De vreemdeling die als vluchteling werd erkend, kan slechts uit het Rijk verwijderd worden bij een na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen genomen terugwijzingsbesluit of bij een uitzettingsbesluit, beide genomen overeenkomstig de artikelen 20 tot 26 van deze wet.</p> <p>In geen geval mag de vreemdeling die als vluchteling werd erkend, verwijderd worden naar het land dat hij ontvlucht is omdat zijn leven of zijn vrijheid er bedreigd was.</p>	<p>HOOFDSTUK 2</p> <p>Vluchtelingen</p> <p>Afdeling I</p> <p><i>De hoedanigheid van vluchteling</i></p> <p>Art. 56</p> <p>De vreemdeling die als vluchteling werd erkend, kan slechts uit het Rijk verwijderd worden bij een na advies van de Vreemdelingencollectie²⁰ genomen terugwijzingsbesluit of bij een uitzettingsbesluit, beide genomen overeenkomstig de artikelen 20 tot 26 van deze wet.</p> <p>In geen geval mag de vreemdeling die als vluchteling werd erkend, verwijderd worden naar het land dat hij ontvlucht is omdat zijn leven of zijn vrijheid er bedreigd was.</p>
<p>TITEL III</p> <p><i>Rechtsmiddelen</i></p> <p>HOOFDSTUK 1</p> <p>Kennisgeving van de administratieve beslissingen en rechtsmiddelen</p> <p>Art. 63</p> <p>De administratieve beslissingen zijn vatbaar, [ofwel voor een dringend beroep], ofwel voor een verzoek tot herziening, ofwel voor een verzoek tot opheffing van veiligheidsmaatregelen, ofwel voor beroep tot nietigverklaring, of nog voor beroep bij de rechterlijke macht, overeenkomstig hetgeen hierna is bepaald.</p> <p>[De administratieve beslissingen genomen met toepassing van de artikelen 3, 7, 11, 19, van titel II, hoofdstuk II, en van titel III, hoofdstuk Ibis, zijn niet vatbaar voor een vordering in kort geding op grond van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek.]</p> <p>[...]</p>	<p>TITEL III</p> <p><i>Rechtsmiddelen</i></p> <p>HOOFDSTUK 1</p> <p>Kennisgeving van de administratieve beslissingen en rechtsmiddelen</p> <p>Art. 63</p> <p>§ 1. Er wordt een rechtscollege voor hoger beroep ingesteld, Vreemdelingencollectie genaamd.</p> <p>De Vreemdelingencollectie omvat twee Nederlandstalige en twee Franstalige kamers die elk bestaan uit een voorzitter, te weten een werkend magistraat dan wel een lid of voormalig lid van een administratief rechtscollege, alsmede uit een advocaat en uit een vertegenwoordiger van een erkende niet-gouvernementele organisatie die opkomt voor de mensenrechten.</p> <p>De voorzitters van de Nederlandstalige kamers moeten een in het Nederlands uitgereikt diploma overleggen.</p> <p>De voorzitters van de Franstalige kamers moeten een in het Frans uitgereikt diploma overleggen.</p> <p>Eén van de vier voorzitters moet het bewijs leveren van zijn kennis van het Duits.</p>

²⁰ Art. 4

Un avocat et un membre d'une organisation non gouvernementale devront justifier de la connaissance de l'allemand.

En cas de nécessité, le Roi pourra décider de la création de chambres temporaires provisoires supplémentaires.

Les membres de la Commission des étrangers sont nommés pour une période de 5 ans, à l'expiration de laquelle ils peuvent être nommés à titre définitif, par le Roi, sur présentation du ministre de l'intérieur, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 2. Il est institué un auditorat près la Commission des étrangers. L'auditorat rédige un rapport sur chaque affaire. A cette fin, il correspond directement avec toutes les autorités et peut leur demander, ainsi qu'au demandeur, tous renseignements et documents utiles.

Le rapport est notifié au demandeur au moins quinze jours avant l'audience.

§ 3. La procédure devant la Commission est orale. Elle a lieu en français, en néerlandais ou en allemand, au choix de l'étranger comparant. Si celui-ci ne comprend aucune de ces langues, le président lui propose de recourir aux services d'un interprète qui prêtera serment dans les termes suivants:

«Je jure de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langages différents».

«Ik zweer getrouwelijk de gezegden te vertolken welke aan personen die verschillende talen spreken, moeten worden overgezegd».

«Ich schwöre das Gesprochene, das den verschiedensprachigen Personen zu übertragen ist, wortgetreu zu übersetzen».

Le demandeur peut être assisté d'un avocat.

La Commission peut entendre des témoins qui prêteront serment dans les termes suivants: «Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité».

Les audiences sont publiques sauf si l'étranger demande le huis clos.

Ook één advocaat en één lid van een niet-gouvernementele organisatie dienen het bewijs te leveren van hun kennis van het Duits.

Indien nodig kan de Koning beslissen voorlopig tijdelijke, bijkomende kamers op te richten.

De leden van de Vreemdelingencommissie worden benoemd voor een periode van 5 jaar; na afloop daarvan kan de Koning hen op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken definitief benoemen bij een besluit genomen na overleg in de Ministerraad.

§ 2. Er wordt bij de Vreemdelingencommissie een auditoraat ingesteld. Het auditoraat stelt over elke zaak een verslag op. Met dat doel voert het rechtstreekse briefwisseling met alle overheden, en kan het die overheden alsook de verzoeker vragen alle dienstige inlichtingen en documenten te verstrekken.

Het verslag wordt ten minste vijftien dagen voor de zitting aan de verzoeker betekend.

§ 3. De rechtspleging voor de Vreemdelingencommissie verloopt mondeling. Zij geschiedt in het Nederlands, het Frans of het Duits, naar keuze van de verschijnende vreemdeling. Indien de betrokkenen geen van die talen begrijpt, stelt de voorzitter hem voor een beroep te doen op een tolk, die de volgende eed aflegt:

«Ik zweer getrouwelijk de gezegden te vertolken welke aan personen die verschillende talen spreken, moeten worden overgezegd.».

«Je jure de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langages différents».

«Ich schwöre das Gesprochene, das den verschiedensprachigen Personen zu übertragen ist, wortgetreu zu übersetzen».

De verzoeker kan door een advocaat worden bijgestaan.

De Vreemdelingencommissie kan getuigen horen die de volgende eed afleggen: «Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen.».

De zittingen zijn openbaar, tenzij de vreemdeling om een zitting met gesloten deuren verzoekt.

L ‘autorité qui a pris la décision attaquée est partie à la cause.

Les décisions de la Commission sont motivées. Elles sont notifiées aux intéressés, qui en reçoivent une copie, par le bourgmestre de la commune où séjourne l’étranger ou par son délégué; elles peuvent l’être aussi par un officier de police judiciaire, en ce compris l’officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, par un sous-officier de la gendarmerie, par un agent de l’Office des étrangers ou par un agent de l’Administration des douanes et accises. Si l’étranger ne séjourne pas sur le territoire du Royaume, cette notification peut être effectuée à l’intervention de l’autorité diplomatique ou consulaire belge à l’étranger.

La décision de la Commission des étrangers se substitue à la décision attaquée.

En cas d’urgence la Commission des étrangers peut décider de mesures urgentes et provisoires.²¹

Art. 63-1

**À l’exception des décisions prises en application du chapitre II du titre II et des décisions contre les-
quelles un recours est organisé par les articles 63-2 à 63-5, toutes les décisions prises en application de la présente loi qui ont trait au statut administratif d’un étranger, peuvent faire l’objet d’un recours devant la Commission des étrangers.**

Les recours sont introduits par courriers recommandés à la poste auprès de la Commission des étrangers dans un délai d’un mois à dater de la notification de la décision attaquée.

Ils sont motivés et signés par le demandeur ou par un avocat.

Pendant la durée du traitement du recours et pendant le délais de recours, aucune mesure d’éloignement du territoire ne peut être exécutée et aucune mesure de cette nature ne peut être prise à l’égard de l’étranger en raison des faits qui ont motivé la décision contre laquelle le recours est introduit.²²

²¹ Art. 6

²² Art. 7

De overheid die de bestreden beslissing heeft genomen, is partij bij de zaak.

De beslissingen van de Commissie worden met redenen omkleed. Ze worden ter kennis gebracht van de betrokkenen, die er, via de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of via diens gemachtigde, een afschrift van ontvangen; ze kunnen ook ter kennis worden gebracht door een officier van gerechtelijke politie, met inbegrip van de officier van gerechtelijke politie met beperkte bevoegdheid, door een onderofficier van de rijkswacht, door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken dan wel door een ambtenaar van de Administratie der douanen en accijnzen. Indien de vreemdeling zich niet op het grondgebied van het Rijk bevindt, mag die kennisgeving worden gedaan met de medewerking van de Belgische diplomatieke of consulaire overheid in het buitenland.

De beslissing van de Vreemdelingencommissie komt in de plaats van de bestreden beslissing.

In spoedeisende gevallen kan de Vreemdelingencommissie over dringende en voorlopige maatregelen beslissen.²¹

Art. 63-1

Met uitzondering van de beslissingen die zijn getroffen met toepassing van hoofdstuk II van titel II en de beslissingen waartegen beroep is ingesteld op grond van de artikelen 63-2 tot 63-5, kan tegen alle beslissingen die met toepassing van deze wet worden genomen en die betrekking hebben op het administratief statuut van de vreemdeling, beroep worden ingesteld bij de Vreemdelingencommissie.

Het beroep wordt bij de Vreemdelingencommissie ingesteld bij een ter post aangetekende brief binnen een termijn van één maand vanaf de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

Het wordt met redenen omkleed en ondertekend door de verzoeker of een advocaat.

Tijdens de duur van de behandeling van het beroep en zolang de beroepstermijn loopt, mag geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied worden uitgevoerd en mag ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel van die aard worden getroffen wegens de feiten die ten grondslag liggen aan de beslissing waartegen beroep is ingesteld.²²

²¹ Art. 6

²² Art. 7

Art. 63-1bis

Lorsqu'une autorité administrative compétente pour prendre une décision visée à l'article 63-1, alinéa 1er, n'a pas notifié de décision définitive à l'expiration d'un délai de deux mois prenant cours à la mise en demeure de statuer qui est lui notifiée par l'intéressé, le silence de cette autorité est réputé constituer une décision de rejet susceptible de recours devant la Commission des étrangers.²³

CHAPITRE 2**Demande en révision****Art. 65**

[§ 1er].

La demande en révision doit être introduite dans les huit jours ouvrables de la notification de la décision contre laquelle elle est dirigée.

[§ 2.

Le ministre ou son délégué déclare la demande en révision irrecevable lorsqu'elle est introduite au-delà du délai prévu au § 1er ou à l'encontre d'une décision autre que celles prévues aux articles 44, 44bis et 64.]

Art. 66

Le [ministre] doit, avant de statuer, demander l'avis de la Commission consultative des étrangers à moins que cet avis n'ait été pris préalablement à la décision attaquée.

Si la demande en révision est recevable, le [ministre] doit faire un nouvel examen du cas et prendre une décision nouvelle, qui se substitue à celle qui a été l'objet de la demande. La décision nouvelle doit être motivée lorsqu'elle maintient la mesure.

La décision nouvelle est notifiée à l'intéressé, qui en reçoit une copie. La notification mentionne que la décision est susceptible d'un recours en annulation auprès du Conseil d'État en indique le délai légal dans lequel ce recours doit être introduit.

CHAPITRE 2**Demande en révision****Art. 65**

[...]²⁴

Art. 66

[...]²⁵

²³ Art. 8

²⁴ Art. 11

²⁵ Art. 11

Art. 63-1bis

Als een administratieve instantie die bevoegd is om een in artikel 63-1, eerste lid, bedoelde beslissing te nemen, na afloop van een termijn van twee maanden die ingaat op de door de betrokkenen aan die instantie betekende aanmaning om een uitspraak te doen, geen kennisgeving van een definitieve beslissing bezorgt, wordt het stilzwijgen van die instantie geacht een weigering te zijn waartegen bij de Vreemdelingencommissie beroep kan worden ingesteld.²³

HOOFDSTUK 2**Verzoek tot herziening****Art. 65**

[§ 1].

Het verzoek tot herziening moet ingediend worden binnen acht werkdagen na de kennisgeving van de beslissing tegen welke het gericht wordt.

[§ 2.

De minister of diens gemachtigde verklaart het verzoek tot herziening niet ontvankelijk indien het wordt ingediend na de in § 1 voorziene termijn of indien het verzoek tot herziening gericht is tegen een andere beslissing dan de in artikelen 44, 44bis en 64 voorziene beslissingen.]

Art. 66

Tenzij dit advies reeds vóór de bestreden beslissing werd ingewonnen, moet [de minister] alvorens een beslissing te treffen het advies inwinnen van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Is het verzoek tot herziening ontvankelijk, dan moet [de minister] het geval opnieuw onderzoeken en een nieuwe beslissing nemen, die in de plaats komt van die waartegen het verzoek werd gericht. De nieuwe beslissing moet met redenen worden omkleed als zij de maatregel handhaaft.

De nieuwe beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkenen, die een afschrift ervan ontvangt. De kennisgeving vermeldt dat de beslissing vatbaar is voor beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State en vermeldt de wettelijke termijn binnen welke dat beroep moet worden ingesteld.

HOOFDSTUK 2**Verzoek tot herziening****Art. 65**

[...]²⁴

Art. 66

[...]²⁵

²³ Art. 8

²⁴ Art. 11

²⁵ Art. 11

Art. 67

Pendant la durée de l'examen de la demande en révision aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée et aucune mesure de cette nature ne peut être prise à l'égard de l'étranger en raison des faits qui ont motivé la décision contre laquelle cette demande est introduite.

Dans le cas où la demande est introduite contre une mesure d'éloignement du territoire, le [ministre] peut enjoindre à l'étranger de résider en un lieu déterminé ou de quitter certains lieux, ou encore, si des circonstances exceptionnellement graves le justifient, ordonner sa détention pendant la durée de l'examen de la demande.

Lorsque le [ministre] rejette une demande en révision introduite contre un arrêté de renvoi, il fixe un nouveau délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire, conformément à l'article 25.

CHAPITRE 3**Demandes de levée de certaines mesures de sûreté****Art. 68**

[L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles 22, 30, 52bis, alinéa 3, 54, [57/32, § 2, alinéa 1er], 63/5, alinéa 3, 67 et 73, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au ministre de lever cette mesure.]

L'intéressé peut introduire la même demande de six mois en six mois.

Le [ministre] statue après avis de la Commission consultative des étrangers.

Art. 67

[...]²⁶

CHAPITRE 3**Demandes de levée de certaines mesures de sûreté****Art. 68**

[L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles 22, 30, 52bis, alinéa 3, 54, [57/32, § 2, alinéa 1er], 63/5, alinéa 3, 67 et 73, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au ministre de lever cette mesure.]

L'intéressé peut introduire la même demande de six mois en six mois.

Le [ministre] statue après avis de la **Commission des étrangers**.²⁷

²⁶ Art. 11

²⁷ Art. 4

Art. 67

Tijdens de duur van het onderzoek van het verzoek tot herziening mag geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied uitgevoerd worden en mag geen zodanige maatregel ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat verzoek is ingediend.

In de gevallen waarin het verzoek gericht wordt tegen een maatregel tot verwijdering van het grondgebied, kan [de minister] de vreemdeling verplichten in een bepaalde plaats te verblijven, of sommige plaatsen te verlaten, of nog, wanneer uitzonderlijk ernstige omstandigheden zulks wettigen, zijn opsluiting bevelen voor de duur van het onderzoek van het verzoek.

Wanneer [de minister] een tegen een besluit van terugwijzing ingediend verzoek tot herziening verwerpt, stelt hij overeenkomstig artikel 25 een nieuwe termijn vast binnen welke de vreemdeling het grondgebied moet verlaten.

HOOFDSTUK 3**Verzoeken tot opheffing van bepaalde veiligheidsmaatregelen****Art. 68**

[De vreemdeling die het voorwerp is van een der in de artikelen 22, 30, 52bis, derde lid, 54, [57/32, § 2, eerste lid], 63/5, derde lid, 67 en 73 bepaalde veiligheidsmaatregelen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van en periode van zes maanden, de minister verzoeken deze maatregel op te heffen.]

De betrokkene mag hetzelfde verzoek om de zes maanden indienen.

[De minister] beslist na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Art. 67

[...]²⁶

HOOFDSTUK 3**Verzoeken tot opheffing van bepaalde veiligheidsmaatregelen****Art. 68**

[De vreemdeling die het voorwerp is van een der in de artikelen 22, 30, 52bis, derde lid, 54, [57/32, § 2, eerste lid], 63/5, derde lid, 67 en 73 bepaalde veiligheidsmaatregelen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van en periode van zes maanden, de minister verzoeken deze maatregel op te heffen.]

De betrokkene mag hetzelfde verzoek om de zes maanden indienen.

[De minister] beslist na advies van de **Vreemdelingencommissie**.²⁷

²⁶ Art. 11

²⁷ Art. 4

CHAPITRE 4

Recours en annulation

Art. 69

[Un recours en annulation, régi par l'article 14 des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, peut être introduit contre une décision refusant le bénéfice d'un droit prévu par la présente loi.

L'introduction d'une demande en révision n'empêche pas l'introduction directe d'un recours en annulation contre la décision dont la révision est demandée.

[Dans ce cas, l'examen du recours en annulation est suspendu jusqu'à ce que le ministre ou son délégué ait statué sur la recevabilité de la demande.]

CHAPITRE 4

Recours en annulation

Art. 69

Un recours en cassation, régi par l'article 14, § 2, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, peut être introduit contre une décision de la Commission des étrangers.²⁸

L'introduction d'une demande en révision n'empêche pas l'introduction directe d'un recours en annulation contre la décision dont la révision est demandée.

[Dans ce cas, l'examen du recours en annulation est suspendu jusqu'à ce que le ministre ou son délégué ait statué sur la recevabilité de la demande.]

CHAPITRE 5

Recours auprès du pouvoir judiciaire

Art. 71

[L'étranger qui fait l'objet d'une mesure privative de liberté prise en application des articles 7, [8bis, § 4], 25, 27, 29, alinéa 2, 51/5, § 3, alinéa 4, 52bis, alinéa 4, 54, [57/32, § 2, alinéa 2,] 63/5, alinéa 3, 67 en 74/6 peut introduire un recours contre cette mesure en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu de sa résidence dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé.

[L'étranger maintenu dans un lieu déterminé situé aux frontières, en application de l'article 74/5, peut introduire un recours contre cette mesure, en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu où il est maintenu.]

CHAPITRE 5

Recours auprès du pouvoir judiciaire

Art. 71

[...]²⁹

²⁸ Art. 9

²⁹ Art. 11

HOOFDSTUK 4

Beroep tot nietigverklaring

Art. 69

[Een beroep tot nietigverklaring, dat onder de regeling valt van artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan worden ingesteld tegen een beslissing waarbij aanspraak op een bij deze wet bepaald recht geweigerd wordt.

De indiening van een verzoek tot herziening, verhindert niet dat rechtstreeks een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld tegen de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd.

[In dit geval wordt het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring opgeschort totdat de minister of diens gemachtigde een beslissing heeft genomen over de ontvankelijkheid van de aanvraag.]

[Art. 69bis]

[De minister], of diens gemachtigde, kan een beroep tot nietigverklaring instellen bij de Raad van State tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als bedoeld in artikel 63/3, die hij strijdig acht met deze wet of met de koninklijke besluiten die ermee in verband staan.

[...]

HOOFDSTUK 5

Beroep bij de rechterlijke macht

Art. 71

[De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, [8bis, § 4], 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 3, vierde lid, 52bis, vierde lid, 54, [57/32, § 2, tweede lid,]63/5, derde lid, 67 en 74/6 kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

[De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.]

HOOFDSTUK 4

Beroep tot nietigverklaring

Art. 69

Tegen een beslissing van de Vreemdelingencommissie kan cassatieberoep, zoals geregeld bij artikel 14, § 2, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, worden ingesteld.²⁸

De indiening van een verzoek tot herziening, verhindert niet dat rechtstreeks een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld tegen de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd.

[In dit geval wordt het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring opgeschort totdat de minister of diens gemachtigde een beslissing heeft genomen over de ontvankelijkheid van de aanvraag.]

[Art. 69bis]

[De minister], of diens gemachtigde, kan een beroep tot nietigverklaring instellen bij de Raad van State tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als bedoeld in artikel 63/3, die hij strijdig acht met deze wet of met de koninklijke besluiten die ermee in verband staan.

[...]

HOOFDSTUK 5

Beroep bij de rechterlijke macht

Art. 71

[...]²⁹

²⁸ Art. 9

²⁹ Art. 11

L'intéressé peut réintroduire le recours visé aux alinéas précédents de mois en mois.

Toutefois, lorsque, conformément à l'article 74, le ministre a saisi la chambre du conseil, l'étranger ne peut introduire le recours visé aux alinéas précédents contre la décision de prolongation du délai de la détention ou du maintien qu'à partir du trentième jour qui suit la prolongation.]

Art. 72

[La chambre du conseil statue dans les cinq jours ouvrables du dépôt de la requête après avoir entendu l'intéressé ou son conseil en ses moyens et le ministère public en son avis. Lorsque, conformément à l'article 74, le ministre a saisi la chambre du conseil, le ministre, son délégué ou son conseil doit également être entendu dans ses moyens. Si la chambre du conseil n'a pas statué dans le délai fixé l'étranger est mis en liberté.]

Elle vérifie si les mesures privatives de liberté et d'éloignement du territoire sont conformes à la loi sans pouvoir se prononcer sur leur opportunité.

[Les ordonnances de la chambre du conseil sont susceptibles d'appel de la part de l'étranger, du ministère public et, dans le cas prévu à l'article 74, du ministre ou son délégué.]

Il est procédé conformément aux dispositions légales relatives à la détention préventive, sauf celles relatives au mandat d'arrêt, au juge d'instruction, à l'interdiction de communiquer, à l'ordonnance de prise de corps, à la mise en liberté provisoire ou sous caution [et au droit de prendre communication du dossier administratif].

[Le conseil de l'étranger peut consulter le dossier au greffe du tribunal compétent pendant les deux jours ouvrables qui précèdent l'audience.

Le greffier en donnera avis au conseil par lettre recommandée.]

Art. 73

Si la Chambre du Conseil décide de ne pas maintenir l'arrestation, l'étranger est remis en liberté dès que la décision est coulée en force de chose jugée.

Le [ministre] peut enjoindre à cet étranger de résider en un lieu déterminé soit jusqu'à l'exécution de la mesure d'éloignement du territoire dont il fait l'objet, soit jusqu'au moment où il aura été statué sur sa demande en révision.

Art. 72

[...]³⁰

Art. 73

[...]³¹

³⁰ Art. 11

³¹ Art. 11

De betrokken kan het in de voorgaande leden bedoelde beroep om de maand indienen.

Indien de minister evenwel overeenkomstig artikel 74 de raadkamer geadieerd heeft, kan de vreemdeling het in de voorgaande leden bedoelde beroep slechts instellen tegen de beslissing tot verlenging van de termijn van opluiting of vasthouding vanaf de dertigste dag na de verlenging.]

Art. 72

[De raadkamer doet uitspraak binnen vijf werkdagen na het neerleggen van het verzoekschrift, na de betrokkenen of zijn advocaat in hun middelen en het openbaar ministerie in zijn advies te hebben gehoord. Indien de minister overeenkomstig artikel 74 de raadkamer geadieerd heeft, moet ook de minister, zijn gemachtigde of zijn advocaat in zijn middelen worden gehoord. Indien de raadkamer geen uitspraak heeft gedaan binnen de gestelde termijn, wordt de vreemdeling in vrijheid gesteld.]

Zij onderzoekt of de maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet zonder zich te mogen uitspreken over hun gepastheid.

[Tegen de beschikkingen van de raadkamer kan hoger beroep worden ingesteld door de vreemdeling, door het openbaar ministerie en, in het door artikel 74 bedoelde geval, door de minister of zijn gemachtigde.]

Er wordt gehandeld overeenkomstig de wettelijke bepalingen op de voorlopige hechtenis, behoudens deze betreffende het bevel tot aanhouding, de onderzoeksrechter, het verbod van vrij verkeer, de beschikking tot gevangenneming, de voorlopige invrijheidstelling of de invrijheidstelling onder borgtocht [en het inzagerecht in het administratief dossier].

[De raadsman van de vreemdeling kan het dossier ter griffie van de bevoegde rechbank raadplegen gedurende de twee werkdagen die aan de terechting voorafgaan.

De griffier geeft hiervan bij aangetekende brief bericht aan de raadsman.]

Art. 73

Indien de raadkamer beslist de aanhouding niet te handhaven, wordt de vreemdeling opnieuw in vrijheid gesteld zodra de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

[De minister] kan deze vreemdeling verplichten in een bepaalde plaats te verblijven, hetzij totdat de tegen hem uitgevaardigde maatregel tot verwijdering van het grondgebied ten uitvoer wordt gelegd, hetzij totdat over zijn verzoek tot herziening is beslist.

Art. 72

[...]³⁰

Art. 73

[...]³¹

³⁰ Art. 11

³¹ Art. 11

Art. 74

[Lorsque le ministre décide de prolonger la détention ou le maintien de l'étranger en application des articles 7, alinéa 5, 25, alinéa 5, 29, alinéa 3, 74/5, § 3, en 74/6, § 2, il doit saisir par requête dans les cinq jours ouvrables de la prolongation, la chambre du conseil du lieu de la résidence de l'étranger dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé, afin que celles-ci se prononce sur la légalité de la prolongation.

A défaut de saisine de la chambre du conseil dans le délai fixé, l'étranger doit être remis en liberté.

Pour le surplus, il est procédé conformément aux articles 72 et 73.]

Art. 74

[Lorsque le ministre décide de prolonger la détention ou le maintien de l'étranger en application des articles 7, alinéa 5, 25, alinéa 5, 29, alinéa 3, 74/5, § 3, en 74/6, § 2, il doit saisir par requête dans les cinq jours ouvrables de la prolongation, la **Commission des étrangers**³², afin que celles-ci se prononce sur la légalité de la prolongation.

A défaut de saisine de la **Commission des étrangers**³³ dans le délai fixé, l'étranger doit être remis en liberté.

Pour le surplus, il est procédé conformément aux articles 72 et 73.]

TITRE IV

Dispositions pénales

Art. 78

Celui qui se rend coupable de faux témoignage devant la Commission consultative des étrangers est puni d'un emprisonnement de six mois à cinq ans.

TITRE IV

Dispositions pénales

Art. 78

Celui qui se rend coupable de faux témoignage devant la **Commission des étrangers**³⁴ est puni d'un emprisonnement de six mois à cinq ans.

³² Art. 10

³³ Art. 10

³⁴ Art. 4

Art. 74

[Wanneer de minister met toepassing van de artikelen 7, vijfde lid, 25, vijfde lid, 29, derde lid, 74/5, § 3, en 74/6, § 2, een beslissing neemt tot verlenging van de opsluiting of vasthouding van de vreemdeling, moet hij binnen vijf werkdagen na de verlenging, bij verzoekschrift de raadkamer adiëren van de verblijfplaats van de vreemdeling in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen, ten einde een uitspraak te bekomen over de wettigheid van de verlenging.

Indien de raadkamer niet binnen de gestelde termijn geadieerd werd, moet de betrokken in vrijheid gesteld worden.

Voor het overige wordt er gehandeld overeenkomstig de artikelen 72 en 73.]

Art. 74

[Wanneer de minister met toepassing van de artikelen 7, vijfde lid, 25, vijfde lid, 29, derde lid, 74/5, § 3, en 74/6, § 2, een beslissing neemt tot verlenging van de opsluiting of vasthouding van de vreemdeling, moet hij binnen vijf werkdagen na de verlenging, bij verzoekschrift **de Vreemdelingencommissie adiëren**³², ten einde een uitspraak te bekomen over de wettigheid van de verlenging.

Indien de **Vreemdelingencommissie**³³ niet binnen de gestelde termijn geadieerd werd, moet de betrokken in vrijheid gesteld worden.

Voor het overige wordt er gehandeld overeenkomstig de artikelen 72 en 73.]

TITEL IV

Strafbepalingen

Art. 78

Hij die zich plichtig maakt aan valse getuigenis voor de Commissie van advies voor vreemdelingen wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar.

TITEL IV

Strafbepalingen

Art. 78

Hij die zich plichtig maakt aan valse getuigenis voor de **Vreemdelingencommissie**³⁴ wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar.

³² Art. 10

³³ Art. 10

³⁴ Art. 4